

Giới thiệu Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra

Khi cả hai kết hôn nhưng không hề có tình yêu, thì liệu sẽ có hạnh phúc hay không?

Vậy mà số phận lại gắn kết cả hai với nhau tận tới cả ba lần kết hôn.

Lần đầu tiên kết hôn với anh, cô bị anh dùng súng đánh vỡ đầu.

Lần thứ hai gả cho anh, cô trở thành phu nhân có chỉ số thông minh 5 tuổi.

Vì mạng sống, cô quyết đoán tạo ra một tờ giấy thỏa thuận ly hôn khiến anh nhục nhã, sau đó..... Bị đê ở góc tường.

Thời Lệnh Diễn nắm lấy chân cô, mắt híp lại: “Em cho rằng em thay đổi khuôn mặt, anh sẽ không nhận ra em ư?”

Vì thế, lại bị anh đê nặng gả cho anh lần thứ ba _(3” ∠)_

Thời tiên sinh nói: "Yêu bà xã, là phải yêu tới mức thiếu năng trí tuệ."

Thi Mị: “Tôi đánh chết anh!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Cô đã trở về

Đời này, có hai chuyện khiến cho Thời Lệnh Diễn cảm thấy hối tiếc nhất.

Một là: Lúc Đường Vũ chết, anh ở rất xa.

Thứ hai: Ly hôn với Thi Mị.

.....

Trong mơ hồ, Thời Lệnh Diễn giống như ngửi thấy mùi hương của cô trong trí nhớ của anh.

Có một chút gì đó lạnh lạnh, lại không thể chạm tới, cùng xúc cảm non mềm vuốt ve cơ ngực của anh, mang đến khoái cảm vô hạn cho anh.

“A Lệnh...” giọng nói ngọt ngào, khiến cho hồn xiêu phách lạc đến tận xương**: “Em rất nhớ anh!”

Là mơ sao?

Sao có thể... Chân thực như thế.

Thân ảnh Thời Lệnh Diễn không ngừng lên xuống trong không trung, khàn giọng hỏi: “Là em à, Đường Vũ?”

Người phụ nữ kia giống như cười, nụ cười nhẹ mà quyến rũ, giống như hồ ly tinh hại dân hại nước.

“Là em, A Lệnh, em đã trở về!”

Thời Lệnh Diễn muốn giữ vững sự tỉnh táo nhưng anh lại không nhịn được trầm luân ở dưới thân, nó mang đến cho anh áp lực đến vô hạn.

Cuối cùng anh không nhịn được, xoay người chà đạp cô, một lần lại một lần gọi tên cô: “Đường Vũ, Đường Vũ...”

Một đêm phóng túng.

Thời Lệnh Diễn khó có dịp ngủ say như thế.

Lúc anh mở mắt ra, ánh nắng mặt trời đã chiếu từ bên ngoài, xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu lên giường.

Trên chăn mỏng là vết máu khô khốc.

Thời Lệnh Diễn giật nảy mình, lúc này bạn tốt của anh và Đường Vũ là Bạch Nguyệt Khiết đang đứng ở đầu giường cách đó không xa, sắc mặt cô ta

trắng bệch.

Dường như mới phát hiện Thôi Lệnh Diễn tỉnh, Bạch Nguyệt Khiết nhanh chóng quay lưng lại, nhìn thấy anh, gian nan nói: “Anh Lệnh Diễn, tối hôm qua, anh...”

Thôi Lệnh Diễn nhú mào, ánh mắt nhìn thẳng Bạch Nguyệt Khiết: “Cô vào đây bằng cách nào?”

Biệt thự thời vũ có hệ thống bảo vệ đầy đủ.

Lúc Đường Vũ còn sống, đây là thế giới riêng của bọn họ.

Sau khi Đường Vũ chết, liền thành cấm địa của riêng anh, không ai có thể vào, bao gồm cả Bạch Nguyệt Khiết.

Bạch Nguyệt Khiết phát hiện ra ánh mắt lạnh lẽo của Thôi Lệnh Diễn, cô ta siết chặt tờ giấy trong lòng bàn tay, sắc mặt có chút trắng bệch, nhịp tim của cô ta rất nhanh, khòe môi gật gật, nói: “Cửa không khóa, cho nên em liền trực tiếp đi vào...”

Cô ta đi lên phía trước, lại phát hiện trên người Thôi Lệnh Diễn đều là dấu hôn, anh đang nằm trên giường.

Mà trên chiếc giường đơn màu nâu nhạt, có lẫn những dấu vết nhìn thấy mà gật mình.

Điều khiến cho cô ta càng cảm thấy sợ hãi hơn chính là tờ giấy vừa đặt ở đầu giường, hiện tại đang nằm trong tay cô ta.

Ánh mắt Thôi Lệnh Diễn giống như đâm xuyên qua người cô ta, ánh mắt anh lạnh lẽo nhìn cô ta một lượt, khiến cho cả người cô ta run lên.

Bạch Nguyệt Khiết ăn mặc chỉnh tề, trên mặt còn trang điểm kỹ càng.

Trên người cô ta có mùi nước hoa nhàn nhạt, khác biệt hoàn toàn với người tối hôm qua.

Người tối hôm qua, không phải là cô ta.

Thôi Lệnh Diễn thu hồi ánh mắt, lạnh lùng nói: “Ra ngoài!”

Ánh mắt Bạch Nguyệt Khiết khẽ run lên: “Anh Lệnh Diễn, tối hôm qua anh cùng với ai...”

“Đừng để tôi nói lần thứ hai...”

Sắc mặt Bạch Nguyệt Khiết thay đổi, cuối cùng cô ta cũng phải chặt vật chạy ra khỏi căn phòng có áp suất thấp.

Cô thuận tay đóng cửa phòng lại, sắc mặt Bạch Nguyệt Khiết trắng bệch, nghiêm túc mở tờ giấy trong tay mình ra, trên đó là một kiểu chữ vô cùng đẹp, khoa trương: “A Lệnh, lúc anh nhìn thấy Bạch Nguyệt Khiết, giúp tôi hỏi cô ta: Trái tim của tôi, cô ta dùng thoải mái chứ!”

Mỗi một chữ đều lộ ra vô hạn triền miên, chữ viết vô cùng độc đáo, kiểu chữ này, cô ta qua quen thuộc.

Đây là chữ của Đường Vũ.

Tay Bạch Nguyệt Khiết run lên, lấy di động ra, đọc tin nhắn đến từ một dãy số xa lạ: Thủy Cát, tôi đã trở về.

Thủy Cát, đó là xưng hô mà khi Đường Vũ bí mật trêu chọc sẽ gọi cô ta, đáng yêu lại đặc biệt.

Lúc trước Đường Vũ gọi như thế, Bạch Nguyệt Khiết sẽ cảm thấy thân thiết.

Nhưng lúc này, cách gọi đó chỉ khiến cho Bạch Nguyệt Khiết cảm thấy sợ hãi, nổi đầy da gà.

Hôm nay, là ngày giỗ năm thứ ba của Đường Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Trọng sinh thành thiếu năng trí tuệ

Đường Vũ và Thôi Lệnh Diễn quen biết nhau 10 năm, yêu nhau 3 năm.

Ngày ấy, Thôi Lệnh Diễn gửi tin nhắn cho cô: Anh chờ em ở cục dân chính.

Đường Vũ đang luyện tập ca khúc mới, nhìn thấy tin nhắn này liền cười nhạo, trả lời lại: Anh gọi em đi em liền đi sao?

Hôm đó là ngày thứ 3 Thời Lệnh Diễn đi làm nhiệm vụ, trước khi anh đi, anh ôm cô, nhỏ giọng nỉ non: “Chờ anh trở lại, anh dẫn em qua Thổ Nhĩ Kỳ tổ chức hôn lễ, lúc đó chúng ta cùng nhau hát bài này, sau này sẽ nói cho ba đứa con của chúng ta biết, đây là bài hát mà mẹ bọn nhỏ viết tặng cho cha bọn nhỏ.”

“Thật không biết xấu hổ, ai viết cho anh chứ?”

Tay Thời Lệnh Diễn không thành thật, vuốt ve trên người cô, ngậm lấy tai cô: “Nói như thế, em đồng ý sinh cho anh ba đứa con?”

“Ừm...”

Khỏe môi Đường Vũ vô thức nhếch lên, thân thể lại thành thật vút bỏ đàn ghi ta xuống, vừa trang điểm vừa ngâm nga hát, sau đó giẫm lên giày cao gót, đi tới bãi đỗ xe.

Thời tiết rất nóng, cô vừa lên xe liền mở điều hòa, mùi thơm tỏa ra, khiến cho người ta cảm thấy thoải mái.

Nhưng chẳng biết tại sao, xe vừa mới lái đi, Đường Vũ lại cảm thấy mí mắt cô càng lúc càng nặng.

“Àm!”

Bỗng nhiên xe bị va chạm, Đường Vũ lập tức tỉnh táo lại.

Cô ngẩng đầu lên lại nhìn thấy một chiếc xe đua màu đen đỗ lại.

Chiếc xe quen thuộc, biển số xe quen thuộc.

Cửa xe mở ra, người đi xuống càng là một người quen.

Người kia ngược sáng, vẻ mặt không biểu tình, đứng giữa dòng xe cộ.

Đường Vũ không thể tin được, mắng: “Lệnh Diễn, anh điên rồi à, nơi này là đường cao tốc, anh không muốn sống nữa sao?”

Nhưng mà Thời Lệnh Diễn giống như không nghe thấy, anh vậy mà lấy ra một cây súng.

Họng súng đen nhánh, nhắm thẳng vào trán cô.

Đường Vũ tận mắt nhìn thấy Thời Lệnh Diễn dùng khẩu hình nói với cô: Thật xin lỗi.

Đồng tử Đường Vũ đột nhiên co rút lại, đột nhiên cô nhớ tới trong lúc vô tình, mẹ cô nói: “Con biết không, cái người tên Bạch Nguyệt Khiết, thanh mai trúc mã của A Lệnh hình như bị bệnh tim, nhất định phải chết, ôi, thật đáng thương, nhưng mà con nói có trùng hợp không, mẹ của cô ta nói trái tim của con tương thích với tim của cô ta, thật nực cười, không có tim liền chết, chẳng lẽ lấy mạng của con đi đổi lấy mạng của cô ta sao?”

Đường Vũ tận mắt nhìn thấy anh bóp cò súng, sau đó trán cô vô cùng đau đớn.

Thì ra đây mới là mục đích của anh.

Khó mà che giấu hết khổ sở trong lòng, nước mắt cô không ngừng chảy ra.

Viên đạn bắn xuyên qua cửa kính, nương theo tiếng vỡ vụn là đau đớn kịch liệt không chút lưu tình cắn nuốt cô.

.....

Đường Vũ tỉnh giấc, mồ hôi đầm đìa.

Đã qua nửa tháng, lại một lần nữa mơ thấy cảnh này, tim Đường Vũ vẫn rất đau.

Nửa tháng trước, vốn dĩ cô cho mình đã xong đời, nhưng một lần nữa mở mắt ra, cô vậy mà đã đi đến ba năm sau.

Chỉ là Đường Vũ đã không còn là Đường Vũ, hiện tại cô tên là Thi Mị.

Một cô gái 23 tuổi này lại có IQ của một đứa bé 5 tuổi, cũng là...Người vợ hiện tại của Thời Lệnh Diễn.

Mà cô gái ngu ngốc Đường Vũ đã từng cho rằng mình sắp bước vào cuộc sống hôn nhân hạnh phúc, lại đã chết từ ba năm trước đây, mà nguyên nhân cái chết được thông báo cho truyền thông là: Một nhóc quá độ cho nên nhaim chân ga thành chân phanh, đụng vào cột đường, chết ngay tại chỗ.

Người người đều ca tụng Thời Lệnh Diễn có tình có nghĩa, nhìn đau dùng trái tim của cô đưa cho người cần dùng.

Chỉ là không có ai biết, giải phẫu ghép tim kia, cho tới bây giờ đều là một mạng đổi một mạng.

Mà người đàn ông kia, dùng mạng của cô đổi lấy mạng của Bạch Nguyệt Khiết.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Trách Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Thi Mị

Đường Vũ nhìn đồng hồ báo thức, hiện tại là 6 giờ 20 sáng, cũng gần đến lúc rồi.

Cô chịu đựng đau nhức trên người, đứng dậy, đêm qua phóng túng khiến cho cô vô cùng mệt mỏi, lần đầu tiên thân thể này ném trái việc đời cũng không có gì tốt đẹp.

Nhưng cô tin tưởng, nó đáng giá.

Những người đối trá, sớm muộn cũng bị lộ mặt nạ.

Thời Lệnh Diễn, Bạch Nguyệt Khiết, Đường Vũ tôi đã trở về rồi.

Lúc Thi Mị hai tuổi liền được bác cả Thi Học Bạch nhận làm con thừa tự trên danh nghĩa.

Trong nhà này, cô là người dư thừa.

Dư thừa đến mức, cô bởi vì cứu người, mà khiến cho mạng sống của mình gặp nguy hiểm, lại bị người mà cô gọi là mẹ trong hơn hai mươi năm tháo bình đường khí.

Cô cũng không có chết mà dẫn tới não bị thiếu đường khí, lúc tỉnh lại, IQ đã bị thiết hụt.

Sau đó lại phát hiện, người Thi Mị cứu được là Thời Lệnh Diễn!

Người nào không biết, Trung Quốc có một người trẻ tuổi là thiên tài đầu tư.

Tuổi trẻ tài cao, ánh mắt độc đáo, tiếng lành đồn xa.

Người được anh giúp đỡ qua nhiều vô kể, trong đó có bốn người đứng đầu Trung Quốc.

Mà bốn người này cũng rất tôn kính Thời Lệnh Diễn!

Cái tên Thời Lệnh Diễn này, một lần nữa trở thành thần thoại ở Trung Quốc.

Cho nên “mẹ” Ưông Thuyên Hà dẫn theo người nhà tìm đến cửa, vốn dĩ bà ta cũng chỉ muốn lừa gạt một số tiền, ai ngờ đi đến đó, Thời lão gia liền làm chủ, cho Thi Mị một tờ chi phiếu.

Ưông Thuyên Hà mừng như điên, không ngần ngại nhận lấy.

Chỉ là, Thi gia lấy được càng nhiều, lại càng muốn nhiều hơn.

Mấy ngày trước, bọn họ lại đi tìm Thời gia, Thời lão gia không kiên nhẫn được nữa, nói thẳng: “Nên cho Thi Mị, Thời gia đã cho không ít, các người đòi tiền, qua tìm cháu của tôi đi!”

Lần này Thi gia bị làm khó.

Thời Lệnh Diễn là ai?

Nổi danh không dễ chọc.

Nếu chọc giận người này, sau này bọn họ sống thế nào.

Trong lúc tưởng chừng như không có cách nào, cục diện lại có thay đổi.

Mỗi ngày vào 6 giờ 30 sáng, con trai của Thi Học Bạch là Thi Vân Thường đều ra ngoài chạy bộ.

Lúc anh ta đang định ra cửa liền nhìn thấy một phong bì màu vàng để cách đó không xa.

Trên đó viết: Chứng cứ Thòi Lệnh Diễn ngoại tình.

Tìm Thi Vân Thường bỗng nhiên đập thình thịch, lập tức xoay người nhặt phong thư này lên.

Thứ ở trong đó rất đơn giản, chỉ có hai tấm hình.

Nhưng lại khiến cho Thi Vân Thường không khép miệng được.

Trong ảnh, Thòi Lệnh Diễn nằm trên giường không một mảnh vải che thân, gần như lộ ra cả nơi nào đó.

Trên cổ, trên lồng ngực anh đều là dấu vết mờ, nhìn ánh đèn tối tăm, giống như là chụp vào nửa đêm.

Mà bên người Thòi Lệnh Diễn, một cánh tay màu trắng đột nhiên xuất hiện trong ống kính, hoàn toàn tương phản với làn da màu mật ong của Thòi Lệnh Diễn.

Nhìn ngày giờ, không phải là hôm nay sao?

Tìm Thi Vân Thường nhảy thình thịch, chạy như bay vào nhà.

Đường Vũ tính toán thời gian, lặng lẽ mở hé cửa.

Quả nhiên liền nghe thấy bọn họ thương lượng.

“Làm như thể chỉ sợ Thòi tiên sinh sẽ tức giận...” Thi Học Bạch có chút do dự.

Về mặt Uông Thuyên Hà giống như chỉ tiếc rên sắt không thành thép: “Tức giận thì sao chứ, người ngoại tình là cậu ta, cậu ta là người đuổi lý, chúng ta phải nhanh chóng làm tới mới có thể có được chỗ tốt!”

“Nếu như không được thì sao?” Thi Học Bạch vẫn sợ.

Thi Vân Thường nhanh trí nói: “Vậy chúng ta đưa ngu ngốc đi theo, nếu như không lấy được chỗ tốt, sẽ giả bộ như đưa ngu ngốc qua, dù sao ngu ngốc chính là vợ của anh ta, đến lúc đó ném ngu ngốc ở nơi đó, chúng ta đi, ai có thể nghĩ tới là chúng ta đến bắt gian?”

Mọi người đều cảm thấy ý kiến này rất hay.

Nhưng Thi Học Bạch vẫn sợ, quyết định gọi em trai và em dâu.

Nghe thấy động tĩnh, Đường Vũ lập tức nằm trên giường, giả bộ ngủ.

Quả nhiên Uông Thuyên Hà nhanh chóng đi tới, trực tiếp xốc chăn của cô lên: “Đứng dậy, dẫn con đi gặp chồng con!”

Về mặt Thi Mị mờ mịt, liền bị kéo ra khỏi giường.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bắt gian

Nửa tiếng sau, tại biệt thự Thòi Vũ.

Bạch Nguyệt Khiết siết chặt tờ giấy trong tay mà cô ta phát hiện ở trên giường Thòi Lệnh Diễn, nhịp tim của cô ta đập rất nhanh.

Cô ta chắc chắn, Thòi Lệnh Diễn không có phát hiện ra tờ giấy này, nếu không, anh tuyệt đối sẽ không bình tĩnh như thế.

Bởi vì...đây chính là chữ viết của Đường Vũ, không thể sai được.

Chỉ là ba năm trước đây, thiên tài âm nhạc nổi danh như ánh mặt trời ban trưa đột nhiên qua đời, hơn phân nửa làng giải trí đều tưởng niệm, cho đến nay, những fan điên cuồng và giới truyền thông nhắc đến cô.

Người này đã sớm chết, Đường Vũ không thể nhắn tin cho cô, càng không thể viết được tờ giấy này.

Nhất định có ai đó đang giờ trò quý.

Nhưng ai nhàm chán đến mức lại bày ra trò này?

Mồ hôi lạnh trên trán Bạch Nguyệt Khiết không ngừng chảy xuống, trong người cô ta giống như có một luồng hơi lạnh, giống như một giầy sau liền có một người nhảy ra.

“Àm!”

Đột nhiên có tiếng động khiến cho Bạch Nguyệt Khiết run lên.

Cô ta nhìn xem lại thấy không biết từ lúc nào cánh cửa nhà lại bị mở ra, một cái đầu nhỏ nhón lộ ra hơn phân nửa, một gương mặt trắng nõn, đôi mắt to tròn đang nhìn cô, lộ ra sự lạnh lẽo, ánh mắt thâm thúy, cười như không cười nhìn cô ta.

Bạch Nguyệt Khiết không kịp chuẩn bị liền đối diện với ánh mắt này, cả người run rẩy kêu lên: “Á!”

“Quả nhiên là có phụ nữ ở đây!” là giọng đàn ông, trong lúc mơ hồ mang theo sự vui vẻ, nhưng sau đó lại giả bộ giận dữ, kêu to: “Thời Lệnh Diễn thật quá đáng, rõ ràng đã kết hôn còn ở bên ngoài làm loạn!”

Vốn dĩ cửa được khép hờ, bỗng chốc liền bị đẩy ra.

Có hai đôi vợ chồng trung niên dẫn theo hai người trẻ tuổi, một nam một nữ.

Nam là bạn học đại học của Bạch Nguyệt Khiết, Thi Vân Thường.

Một người khác, là một cô gái, tuổi không lớn lắm.

Trời đã vào thu, trên người cô gái mặc một bộ đồ ngủ màu hồng, trên đỉnh đầu đội mũ, có hai chiếc tai thỏ vô cùng chói mắt.

Cả người ăn mặc kín đáo, chỉ lộ ra một gương mặt trắng nõn.

Rõ ràng không có trang điểm nhưng ngũ quan lại giống như được điêu khắc ra.

Nhất là đôi mắt này, vừa to vừa sáng, đang tò mò nhìn trái nhìn phải, đáng vẻ ngây thơ, lại rụt rè trốn sau lưng người phụ nữ nhìn cô ta.

Bạch Nguyệt Khiết nhìn thấy dạng này, trong lòng liền nắm chắc.

Đây hẳn là ngu ngốc trong truyền thuyết!

Nhưng không có ai phát hiện ra, ánh mắt của ngu ngốc nhìn về phía Bạch Nguyệt Khiết mang theo sự lạnh lẽo, thấy cô ta nhìn mình, cô lại cúi đầu, khôi phục lại dáng vẻ ngoan ngoãn, mờ mịt.

Thi Mị nghĩ, Bạch Nguyệt Khiết quả nhiên vẫn như trước kia.

Cả người giống như sen trắng, gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn, khí chất xuất trần, sạch sẽ, bề ngoài mảnh mai, bởi vì bị bệnh tim lâu dài, mà làn da cô ta có chút tái nhợt, quả đúng là sự kết hợp hoàn mỹ.

“Nguyệt Khiết?” Lúc Thi Vân Thường nhìn thấy Bạch Nguyệt Khiết liền hít vào một hơi, sự vui vẻ trên mặt liền hoàn toàn biến mất: “Cô vậy mà....”

Thi Vân Thường còn chưa nói xong, người phía sau đã chạy vào trong.

Bạch Nguyệt Khiết gạt mình, vội vàng đi ra muốn ngăn cản Uông Thuyên Hà, nhưng đã muộn.

Cửa phòng ngủ bị mở ra, trên giường lộn xộn, còn có dấu vết ái muội và vết máu khô khốc, không cần nói mọi người cũng biết, là trước đây không lâu nơi này vừa phát sinh quan hệ.

Trong phòng có tiếng nước chảy, không thể nghi ngờ đó chính là đại biểu cho đàn ông sau khi vui vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trúor, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ba năm

“Cậu thật đúng là người đàn ông phụ lòng!” Ông Thuyền Hà vỗ tay, lớn tiếng nói: “Lúc trước, Thi Mị nhà chúng tôi vì cứu cậu thế nhưng suốt chút nữa ngay cả mạng sống cũng mất, hiện tại hai người còn chưa lấy nhau được nửa năm, cậu liền ngoại tình, các người cho rằng Thi gia chúng tôi không có ai sao?”

“Hiện tại đầu óc của Thi Mị có vấn đề hoàn toàn là do các người ban tặng, cậu nhét con bé vào khu nhà cũ, không quan tâm thì cũng coi như xong, thế mà cậu còn ngoại tình, phi, súc sinh!” giọng nói Thi Học Bạch càng lớn hơn, mười phần trung khí, hận không thể xuyên thủng trần nhà.

Thi Vân Thường nhìn những dấu vết trên đường, ánh mắt run run, nắm chặt tay lại, rồi lại buông lỏng, anh ta nhìn Bạch Nguyệt Khiết, đau lòng nói: “Nguyệt Khiết, sao cô có thể... làm ra loại chuyện này, cô thế mà đem lần đầu tiên cho em rể tôi...”

Thi Vân Thường quá rõ ràng những vết máu này đại biểu cho điều gì, anh ta đau lòng, lại càng ghen ghét với Thời Lệnh Diễn!

Bạch Nguyệt Khiết là ánh trăng sáng trong lòng của biết bao người, dung mạo xinh đẹp, tính cách ôn nhu, nếu như không phải cô ta bị bệnh, chỉ sợ người theo đuổi cô ta đã phá nát bậc cửa.

Nhưng nữ thần trong lòng hàng nghìn người đàn ông, thế mà lại đưa mình lên giường Thời Lệnh Diễn!

Trước kia anh ta sùng bái Đường Vũ, Đường Vũ trở thành vị hôn thê của Thời Lệnh Diễn.

Hiện tại ngay cả Bạch Nguyệt Khiết cũng luân hãm.

Thời Lệnh Diễn muốn nhúng chàm bao nhiêu nữ thần mới thôi!

Tiếng nước chảy trong phòng tắm dừng lại, trong nháy mắt, bầu không khí trở nên im ắng.

Vốn dĩ theo kế hoạch, nhà họ Thi phải bày ra khí thế hùng hổ, nhưng nghe thấy tiếng cửa phòng tắm mở ra, đều không kim lòng được, đứng thẳng người, chờ anh đi ra.

Nhưng một lát sau, Thi Vân Thường liền khiếp sợ với phản ứng của mình, lại tức giận nhắc nhở những người khác.

Lúc này những người này mới phản ứng được, bọn họ đến bắt gian, trên mặt lại lộ ra vẻ giận dữ.

Ánh mắt Thi Mị cũng nhìn về phía cửa phòng, thân ảnh quen thuộc, cùng với người đã từng cùng cô liều chết triển miên, hoàn toàn trùng khớp.

Thời Lệnh Diễn vừa mới tắm xong, tóc anh vẫn còn ướt, trên người anh mặc một chiếc áo ngủ bằng lụa tơ tằm, đai lưng tùy ý buộc lại, lộ ra cơ ngực và một phần nhỏ cơ bụng.

Nước trên người không có lau khô, áo ngủ như dính vào người anh, lộ rõ cơ bắp, dễ dàng phác họa nên dáng người xuất sắc hơn người của anh.

Nhưng mà càng làm cho người ta chú ý hơn là trên cổ anh đều là những dấu vết ái muội!

Tối hôm qua, cô liền phát hiện, so với năm đó, thân hình của anh gầy gò hơn rất nhiều, trong lúc giờ chân nhắc tay đều có loại khí chất thông dong.

Cho dù ở trong quần cảnh, Thi Mị cũng không có nhìn ra một chút bối rối nào trên người anh.

Thời gian ba năm, anh giống như càng thêm thành thực, cũng càng thâm trầm hơn.

Vừa nhìn thấy anh, Ông Thuyền Hà liền giả bộ tức giận, vung tay lên, nói lớn: “Họ Thời kia, cậu đừng cho là chúng tôi không làm gì được cậu, bây giờ cậu là người có vợ!” Bà ta nói đến đây liền kéo Thi Mị đang yên tĩnh như gà đến: “Bây giờ trước mặt vợ mình, cậu nói cho con bé biết, những thứ này, thứ này là sao!”

Mọi người lần lượt nhìn vào những nơi bà ta chỉ vào, giường xộc xệch, dấu hôn trên cổ, còn có trong thùng rác rõ ràng có BCS đã dùng qua.

Con thỏ nhỏ bị Ông Thuyền Hà kéo đến, giống như bị đau, mắt đỏ lên, kháng nghị hai tiếng, hất tay Ông Thuyền Hà ra.

Cách đó không xa, Bạch Nguyệt Khiết nhìn thấy BCS đã dùng, cô ta nắm chặt tay, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt mang theo sự không cam lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Phân công hợp tác, châm ngòi thổi gió

Dưới ánh mắt của mọi người, Thời Lệnh Diễn cũng chỉ nhàn nhạt nhìn thoáng qua bọn họ, lập tức không coi ai ra gì ngồi xuống ghế sofa, tiện tay cầm hộp

thuốc lá trên bàn, rút ra một điếu, chậm rãi châm lửa, ngậm lấy điếu thuốc, hít một hơi dài.

Trong lòng Thi Văn Thường sinh ra một loại cảm giác nhục nhã vì bị người ta ngó lơ, nắm chặt tay, nghiêng răng nói: “Anh tốt nhất nên cho chúng tôi một lời giải thích, đây là chuyện gì!”

Thời Lệnh Diễn nhả ra một ngụm khói, hơi như sương mù, cười nhạt: “Ai cho các người đi vào!”

Giọng nói cũng không lớn, mang theo ý cười như có như không.

Ý cười này lại lạnh lẽo như băng.

Thi Học Bạch nhìn thấy thái độ này của Thời Lệnh Diễn, trong lòng ông ta âm thầm kêu không tốt.

Thời Lệnh Diễn là loại người nào?

Không chỉ ở Nhạn Thành, thậm chí là toàn bộ cả Trung Quốc, anh đều là một nhân vật lớn.

Đắc tội với người này, chính là một việc làm ngu ngốc.

Nhưng mà...

Đây cũng chính là cơ hội duy nhất của bọn họ.

Chỉ cần có hạng mục kia, bọn họ liền có đầy đủ tư cách đứng trước mặt Thời Lệnh Diễn, đến lúc đó, còn sợ anh sao?

Nghĩ đến chuyện này, trong lòng Thi gia đều sôi trào.

Uông Thuyên Hà dắt tay Thi Mị, bày ra vẻ mặt giận dữ khi phát hiện thấy con gái mình bị phản bội: “Sao nào, cậu dám làm còn không dám nhận có đúng không! Tiểu tam có thể đến nơi này, Thi Mị của chúng tôi là vợ cả liền không thể đến? Thời tiên sinh, tôi còn nghĩ cậu là do một tay Thời lão gia nuôi nấng, lại làm qua quân nhân, nhất định là người có nhân phẩm tốt, không nghĩ tới, cậu cũng chỉ có như thế này mà thôi!”

Thi Học Bạch nhìn thấy gương mặt hoàn mỹ không có chỗ nào bắt bẻ của Thời Lệnh Diễn, trong lòng chợt dạ, lôi kéo vợ mình.

Ai ngờ Thi Văn Thường cũng gia nhập trận doanh chất vấn: “Nếu như Thời lão gia biết anh làm loại chuyện này, nhất định ông ấy sẽ rất thất vọng!”

Chú ba đứng ở bên, an tĩnh thật lâu, lúc này cũng bày ra vẻ mặt khó xử, thất vọng: “Đúng là không nên, nếu chuyện này truyền đi... da mặt Thời gia còn tình quý hơn nhà chúng ta nhiều!”

Thím ba thì bày ra vẻ mặt tiếc hận, cảm thán: “Nhưng mà dù sao Thi Mị cũng chỉ giống như đứa bé năm tuổi, ai có thể làm gì với một đứa bé năm tuổi chứ, chuyện Thời tiên sinh ngoại tình cũng là điều dễ hiểu, chính là... bên phía Thời lão gia, chỉ sợ không tiện nói!”

Thi Mị phối hợp gật đầu, bày ra vẻ mặt mờ mịt.

Trong lòng âm thầm bội phục gia đình này sát đất.

Ăn ý mười phần, phân công chính xác.

Một đôi vợ chồng đóng vai mặt đỏ làm ầm ĩ, một đôi vợ chồng làm vai chính diện, giả bộ làm người tốt, Thi Văn Thường đứng bên châm ngòi thổi gió, thêm mắm thêm muối.

Quả nhiên, chọn bọn họ đến làm chuyện này là chính xác, nhưng mà...

Phải biết, Thời gia gia giáo nghiêm ngặt, Thời lão gia càng là một người thông thái rôm, vô cùng bảo thủ, không chịu thay đổi, cuộc đời ông chú trọng nhất là giáo dục và bảo thủ.

Mà đám người này luôn miệng nhắc đến Thời lão gia, lời trong ý ngoài đều chỉ rõ: “Nếu như cậu không cho chúng tôi một phương án giải quyết khiến chúng tôi hài lòng, chúng tôi liền đến chỗ ông nội cậu để cáo trạng!”

Bạch Nguyệt Khiết nhìn thấy Thi gia người xướng kẻ họa, trong lòng cũng tức giận, cô ta còn phải đối mặt với ánh mắt khinh thường của bọn họ.

Cô ta vô thức nhìn về phía người đàn ông đang được tất cả mọi người chú ý, cô ta muốn nhìn thấy cảm xúc giống như của mình trên người anh.

Nhưng không có.

Thời Lệnh Diễn ngồi trên ghế sofa, khói thuốc lượn lờ trước mặt anh, khiến cho đáng vẻ thâm trầm khả trắc của người đàn ông này càng thêm có vẻ thần bí.

Khóe mắt Thời Lệnh Diễn giống như có ý cười, lại như không có, anh hơi như sương mù, giọng nói lãnh đạm: “Nói xong rồi sao?”

Chương 7: Đền bù tổn thất

Đây là câu thứ hai mà Thôi Lệnh Diễn nói từ khi mọi người vào nhà.

Rõ ràng là vô cùng ngắn gọn, thậm chí có thể hình dung là không có gì để nói.

Nhưng một loại khí chất vương giả vẫn tỏa ra từ trên người anh, đáng cao cao tại thượng của bậc đế vương, ngạo nghễ nhìn chúng sinh.

Thi Vân Thường cảm thấy mình giống như bị nhục nhã, khinh thường, nắm chặt tay lại, trong lòng anh ta đều là không cam lòng, anh ta bước lên một bước, giọng điệu cảnh cáo: “Nếu làm lớn chuyện này lên, chẳng tốt cho ai cả!”

“Ừm!” Thôi Lệnh Diễn nhả khói thuốc, uể oải nói: “Cho nên?”

Thi Vân Thường bị thái độ của anh chọc giận, sắc mặt tái xanh, nắm chặt tay, anh ta đang muốn đi lên lý luận thì bị chú ba kéo lại.

Chú ba cười lạnh lùng, nói: “Tất cả mọi người đều là đàn ông, cậu ta cũng chỉ phạm vào sai lầm mà tất cả đàn ông đều mắc phải thôi!”

Uông Thuyên Hà nghe không nổi nữa, dắt tay Thi Mị, nói: “Cái gì gọi là sai lầm tất cả đàn ông đều mắc phải, Thi Mị phải làm sao đây?”

Động tác này có chút thô bạo, Thi Mị chu môi, mắt cô đỏ như muốn khóc, ô ô hất tay bà ta ra, trên gương mặt trắng nõn đều là sự ủy khuất, nhỏ giọng lên án: “Đau...”

Thím ba vội vàng hòa giải, an ủi Uông Thuyên Hà: “Được rồi, tình hình của Thi Mị chị cũng biết rồi đó, hiện tại chuyện này cũng đã xảy ra, cũng không thể qua nói với Thôi lão gia, như thế là làm khó cho tiên sinh...”

Uông Thuyên Hà nghe thấy thế, che mặt khóc: “Con gái đáng thương của tôi, trước kia chưa xảy ra chuyện thì tốt biết bao nhiêu, chẳng những là sinh viên của viện nghệ thuật, còn được đạo diễn coi trọng mời đi quay phim, ai cũng nói con bé rất có tiền đồ, ai ngờ cứu phải một con sói, ngày cả mệnh của mình cũng thiếu chút nữa đã mất đi, hiện tại biến thành ngu ngốc, còn bị người ta đội nón xanh, anh nói việc này phải làm sao?”

Thi Học Bạch cũng bày ra vẻ mặt đau lòng, nghẹn ngào nói: “Em yên tâm đi, chuyện này đã xảy ra, Thôi tiên sinh là người có trách nhiệm, cậu ấy có lỗi với Thi Mị, cậu ấy nhất định sẽ đền bù tổn thất cho con mẹ!”

Đến rồi.

Đây mới là mục đích của bọn họ khi đến đây!

Sắc mặt Bạch Nguyệt Khiết có chút giận dữ, nhìn bọn họ, nói: “Các người muốn ngồi không hưởng lợi sao, cũng quá khó coi rồi! Sáng sớm đã đến bắt chẹt người khác?”

“Im cái miệng chó của cô lại!” Uông Thuyên Hà hoàn toàn không có biểu lộ đau lòng như vừa rồi, vẻ mặt hung ác: “Chúng tôi và Thôi tiên sinh vốn là người một nhà, để cậu ta đền bù tổn thất cho con gái tôi là điều đương nhiên, cô là gì chứ, đồ hạ lưu, tiểu tam!”

Thi Mị hơi cúi đầu, khóe môi cô hơi giương lên.

Uông Thuyên Hà là người đàn bà chanh chua, Bạch Nguyệt Khiết lại là bông hoa nuôi dưỡng trong nhà ấm, sao có thể là đối thủ của bà ta?

Sắc mặt Bạch Nguyệt Khiết lúc đỏ lúc trắng, bệnh tim của cô ta giống như muốn phát tác, thân thể run lên, đang muốn nói thì bà vai liền bị người ta đè lại.

Không biết Thôi Lệnh Diễn đã đi đến phía sau cô ta từ lúc nào, mùi thuốc lá nhàn nhạt và mùi hương trên người anh, truyền đến chóp mũi cô ta.

Bạch Nguyệt Khiết ngẩng đầu, liếc nhìn thấy ánh mắt cười như không cười của Thôi Lệnh Diễn.

Tim cô ta đập thành thịch.

Mặt Bạch Nguyệt Khiết hơi nóng lên, mà Thôi Lệnh Diễn cao 1m9, anh có thể quan sát tất cả mọi người.

Anh nhàn nhạt nhìn qua tất cả mọi người, thuận miệng nói: “Muốn tôi đền bù tổn thất như thế nào?”

Một câu liền hóa giải bầu không khí giương cung bạt kiếm.

Trên mặt Thi gia đã không còn vẻ tức giận, đều lộ ra sự vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Trách Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Không nhiều, năm ngàn vạn

Chú ba cười lạnh, vợ vàng nói: “Chúng ta là người một nhà, cũng không nên nói hai lời, gần đây công ty chúng tôi làm một hạng mục, cần chút tài chính...”

Nói đến đây, ông ta xoa xoa tay, liếm môi, ánh mắt nóng bỏng, nói: “Cũng không nhiều, chỉ năm ngàn vạn mà thôi!”

Không nhiều, chỉ 5000 vạn?

Thời Lệnh Diễn giống như nở nụ cười, lấy một điều thuốc ra khỏi hộp.

Trong lúc nhất thời, ai cũng không biết Thời Lệnh Diễn có ý gì.

Thi Học Bạch không nhìn ra vẻ mặt của Thời Lệnh Diễn, trong lòng ông ta bồn chồn, lấy bật lửa từ trong túi quần ra, châm lửa cho anh, cẩn thận nói: “Hạng mục lần này, chúng tôi nắm chắc, nếu như làm xong, Thi gia chúng tôi có thể dương danh ở Trung Quốc, đến lúc đó không chỉ có Thi Mị, Thời tiên sinh cũng được hưởng tiếng!”

Thời Lệnh Diễn nheo mắt lại, hút thuốc lá, nghe ông ta nói như thế, khoe môi anh giương lên, nụ cười như có như không, thuận miệng nói: “Có thể!”

Hai chữ rơi xuống, người Thi gia mừng như điên.

Thi Vân Thường lại cảm thấy không thích hơn.

Từ khi nào Thời Lệnh Diễn trở nên dễ nói chuyện như thế?

Sự tình khác thường, tất có yêu!

Trong lòng Thi Vân Thường có dự cảm bất thường, nhưng anh ta lại không nghĩ ra không đứng chỗ nào, cẩn thận hỏi: “Em rể, cha tôi nói là cần 5000 vạn tiền vốn!”

Thi Học Bạch quay đầu lại, tát anh ta một cái, mắng: “Thời tiên sinh có thể không biết sao, lúc Thời tiên sinh là thiên tài đầu tư, không biết con còn ở nơi nào nữa!”

Thi Vân Thường bị đánh, ủy khuất, giương mắt nhìn về phía Uông Thuyên Hà.

Uông Thuyên Hà cũng cảm thấy không đúng, xác nhận: “Thời tiên sinh, cậu thật sự có thể đầu tư cho chúng tôi sao?”

“Không cần sao?” Thời Lệnh Diễn nhả khói thuốc, cười như không cười, làm bộ muốn quay đầu: “Vậy thì...”

“Cần, cần, dĩ nhiên là cần!” Chú ba vợ vàng giữ chặt Thời Lệnh Diễn, vui vẻ nói cảm ơn: “Thời tiên sinh, ánh mắt cậu sáng như đuốc, chúng tôi sẽ không làm cho cậu thất vọng, cậu yên tâm, nhất định chúng tôi sẽ đem lại lợi ích cho cậu, đến lúc đó bốn người đứng đầu lại thêm một người, Thời tiên sinh chính là công thần số một!”

“Đúng, đúng!” Thi Học Bạch xoa xoa tay, hai mắt sáng rực.

Về mặt Thời Lệnh Diễn không rõ cảm xúc, nói: “Tôi sẽ để Vân Độ liên hệ với các người!”

Vân Độ là người anh em tốt nhất của Thời Lệnh Diễn lúc còn trong quân đội, sau khi rời khỏi quân đội liền trở thành cấp dưới của Thời Lệnh Diễn.

Thi gia thấy ván đã đóng thuyền, càng mừng như điên: “Thật sự cảm ơn cậu!”

“Thời tiên sinh, cậu chính là thiên sứ!”

Thời Lệnh Diễn không muốn nghe những lời lá mặt lá trái, vuốt mõng ngựa này nữa, thuận miệng nói: “Các người đi đi!”

Người Thi gia đâu dám chậm trễ, vợ vàng cung kính rời đi.

Nhìn thấy người một nhà này, thật đúng là làm cho người ta buồn nôn, Bạch Nguyệt Khiết không cam lòng nói: “Anh Lệnh Diễn, chẳng lẽ anh đầu tư cho bọn họ sao?”

“Tôi giống như nói đùa sao?”

Bạch Nguyệt Khiết càng tức giận: “Bọn họ không xứng đáng, chuyện này cũng không phải là lần một lần hai, lần này nếu thất bại, năm ngàn vạn không phải sẽ trôi theo dòng nước....”

“Tôi tự có chủ ý của mình!” Thôi Lệnh Diễn quay người, đập tắt điều thuốc, thái độ lãnh đạm xa cách: “Trở về đi!”

“Anh Lệnh Diễn!” Bạch Nguyệt Khiết còn muốn khuyên, nhưng nhìn thấy ánh mắt của Thôi Lệnh Diễn, liền không dám nói nữa, quay người đi.

Trong nháy mắt, Bạch Nguyệt Khiết nhìn thấy một thân ảnh nhỏ bé mặc váy hồng núp sau cửa, mở to mắt, rụt rè, sợ hãi lại mờ mịt nhìn cô ta!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tối hôm qua, người phụ nữ kia rất giống Đường Vũ

Cô thế mà còn chưa đi.

Bạch Nguyệt Khiết hơi nhíu mày, đang muốn lên tiếng nói cô đi, nhưng sau đó cô ta lại nghĩ tới: Thôi Lệnh Diễn ghét nhất là có người xa lạ ở chỗ của anh.

Vừa rồi dám người kia đi vào, có thể nhìn ra được, bọn họ vô cùng kính sợ Thôi Lệnh Diễn.

Hiện tại để một kẻ ngu ngốc ở chỗ này....chỉ sợ bọn họ cũng không dám cố ý.

Như thế, chỉ có một khả năng.

Chính là bọn họ đã bỏ quên người này.

Bạch Nguyệt Khiết nhìn Thi Mị, lại nhìn thấy gương mặt trắng nõn giống như có thể bóp lấy ra nước của cô, trong mắt cô ta là sự ghen ghét, khó mà che giấu.

Thi Mị giống như sợ hãi, co lại trong góc, run rẩy.

Bạch Nguyệt Khiết nhìn đáng vẻ ngu dại của cô, sự bất bình trong lòng cô ta, cuối cùng cũng giảm đi.

Để cô ta lại cũng tốt, tính tình Thôi Lệnh Diễn không tốt, càng không có kiên nhẫn chăm sóc một kẻ ngu.

Cô bị đuổi đi cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Bạch Nguyệt Khiết hiểu rõ điều này, cất bước ra ngoài, thuận tay đóng cửa lại.

Cô ta không biết, ngay khi cửa phòng đóng lại, Thi Mị ngẩng đầu, ánh mắt dừng lại ở trong phòng thay quần áo.

Trong đó truyền tới tiếng mặc quần áo, còn có tiếng người đàn ông nói chuyện điện thoại: “Anh điều tra một chút xem tối hôm qua tôi đi đâu, ở cùng ai, còn có toàn bộ camera ở gần biệt thự Thôi Vũ cũng điều tra qua một lần!”

Chỉ sợ Vân Độ cũng là lần đầu tiên tiếp nhận loại nhiệm vụ này, có chút không hiểu, nói vào trong điện thoại: “Lão đại, tối hôm qua không phải anh uống rượu với Bạc Khuyết sao, sau khi uống xong, hình như là anh về nhà, có gì không đúng sao?”

Thôi Lệnh Diễn thoáng trầm ngâm: “Tối hôm qua, ai đưa tôi về nhà?”

“Là Bạc Khuyết!”

“Chắc chắn chứ?”

“Đúng thế, tối hôm qua tôi còn gọi điện thoại cho anh, là Bạc Khuyết nghe máy, nói anh ngủ rồi...”

“Tối hôm qua có phụ nữ vào đây.”

Vân Độ khiếp sợ: “Người nào? Phụ nữ? Vào đâu? Biệt thự Thời Vũ sao?”

“Ừ!”

“Không thể nào, biệt thự Thời Vũ được bảo vệ chặt chẽ như thế, khắp nơi đều là camera giám sát, còn có hệ thống phòng trộm, trừ khi là có vân tay, đồng tử, hoặc mật mã, nếu không ai có thể đi vào?” Vân Độ càng nói càng cảm thấy không thể tưởng tượng được: “Hơn nữa, mật mã của biệt thự Thời Vũ chỉ có anh và Đường Vũ biết, nhiều năm như thế, đều không có vấn đề gì, có phải hay không... Anh uống quá nhiều, quên không đóng cửa?”

Thời Lệnh Diễn nhú mồm, anh cài cúc áo cuối cùng vào, đi ra khỏi phòng thay đồ.

Chuyện tối hôm qua, anh hoàn toàn không có ấn tượng gì.

Duy chỉ có cảm giác thoải mái, đó là lần đầu tiên sau khi Đường Vũ chết, anh đụng vào thức ăn mặn.

Đáng chết là, tối hôm qua, người phụ nữ kia rất giống Đường Vũ!

Cho dù là mùi nước hoa, hay là giọng điệu... Hoặc là dáng vẻ cười trên người anh phóng túng, đều giống cô như đúc.

Nhưng mà, đây là lần đầu tiên của người kia.

Chỉ bằng vào điểm này, Thời Lệnh Diễn có thể khẳng định, đó tuyệt đối không phải là Đường Vũ.

Hơn nữa.

Đường Vũ đã mất được ba năm rồi.

Không bao giờ có thể trở về nữa.

Vân Độ không nghe thấy Thời Lệnh Diễn trả lời, liền nói: “Tôi vẫn cảm thấy khả năng là do anh không đóng cửa, nếu như có người xông vào, Đường Tịnh Minh đã nhận được thông báo, hacker số một của Trung Quốc cũng không phải là nói chơi...”

Những lời phía sau của Vân Độ, Thời Lệnh Diễn đã không nghe thấy.

Bởi vì không biết từ khi nào trong phòng anh có thêm một người.

Một cô gái mặc đồ màu hồng, đang ngồi bên giường anh chơi đồ hàng, không biết cô lấy đâu ra một đồng BCS, chơi quên cả trời đất.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Bỏ quên Thi Mị

Giống như phát hiện có người nhìn mình, cô gái ngồi trên thảm ngẩng đầu lên, chiếc mũ dài rộng che khuất nửa gương mặt cô, chỉ lộ ra một đôi mắt và nửa gương mặt.

Lúc nhìn thấy Thời Lệnh Diễn, đôi mắt trong sáng của cô gái nhìn anh, nhếch môi cười, nụ cười ngây ngô, hàm răng trắng nõn.

Mắt của cô giống như anh đèn, vô cùng sáng, khí chất sạch sẽ khiến cho Thời Lệnh Diễn cảm thấy cô và món đồ trên tay không có chút thích hợp nào.

Bên kia, Vân Độ còn nói gì đó, nhưng Thời Lệnh Diễn đã hoàn toàn không nghe thấy, chỉ nói một tiếng: “Đề Đường Tịnh Minh qua đây một chuyến!”

Vân Độ không ngừng lú lo, lúc này lại có chút mờ mịt: “Sao thế?”

Chỉ là điện thoại đã bị cúp.

Thời Lệnh Diễn bỏ đi động qua một bên, anh ngồi xổm xuống, đưa tay ra lấy đi đồ trong tay Thi Mị, thuận tay ném vào trong thùng rác.

Thi Mị thấy thế, bĩu môi, một đôi mắt to tròn ỷ khuất nhìn anh.

Thời Lệnh Diễn có chút đau đầu, trực tiếp đứng lên, đưa tay ra, kéo mũ cô lên, không kiên nhẫn nói: “Ra ngoài!”

Thi Mị: “Hu hu...”

Đời này Thời Lệnh Diễn ghét nhất cũng là nhìn thấy phụ nữ khóc.

Hơn nữa đây còn là một kẻ ngu ngốc.

Gân xanh trên thái dương của Thời Lệnh Diễn nhảy lên, anh liền xách cô như xách một con gà, nhấc cô lên, từ trong phòng ném ra ngoài.

Thi Mị bị ném lên sofa, tiếng khóc lớn hơn.

Thời Lệnh Diễn nhìn xuống mới không ném cô ra cửa, đóng cửa phòng lại, ngăn cách với tạp âm bên ngoài.

.....

Lúc người Thi gia ra khỏi biệt thự Thời Vũ, vô cùng vui vẻ lái xe rời đi, nhưng đến nửa đường, Ưông Thuyền Hà đột nhiên vỗ tay một cái, kêu lên: “Hồng rồi, tôi để quên Thi Mị ở đó!”

Nói đến cái này, đây cũng không phải là lần một lần hai.

Chỉ là lần này sắc mặt mọi người đều thay đổi.

“Chuyện này cũng có thể quên, em nuôi đứa nhỏ như nào vậy?” Về mặt Thi Học Bạch tràn đầy hoảng hốt.

Dáng vẻ Ưông Thuyền Hà giống như muốn khóc, nói: “Em cũng không biết, Thi Mị quá ngoan, một chút cảm giác tồn tại cũng không có, sao em có thể lúc nào cũng nhớ ra, không phải các người cũng không nhớ rõ sao!”

“Được rồi, hiện tại tìm ai qua đón con bé về đi, nếu không, chọc giận Thời tiên sinh, chúng ta đều xong đời!”

Đạo lý này, tất cả mọi người đều hiểu, nhưng ai nguyện ý làm chim đầu đàn đây?

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Thi Vân Thường nói: “Để con đi!”

Thuận tiện, anh ta cũng có việc muốn hỏi Bạch Nguyệt Khiết.

Thi Vân Thường nhanh chóng xuống xe, đi theo đường cũ trở về đến biệt thự Thời Vũ.

Từ xa, anh ta đã nhìn thấy Bạch Nguyệt Khiết điều khiển xe, chậm rãi rời đi.

“Nguyệt Khiết!” Thi Vân Thường gọi cô ta lại, một đường chạy theo: “Cô chờ một chút!”

Xe của Bạch Nguyệt Khiết nhanh chóng dừng lại, hạ cửa xe xuống.

Trong xe, Bạch Nguyệt Khiết lộ ra một nửa gương mặt, nhìn về phía Vân Thường.

Về mặt Thi Vân Thường đều là sự không cam lòng, giãy dụa, nói: “Cô thật sự... có quan hệ đó với Thời Lệnh Diễn sao?”

Bạch Nguyệt Khiết nhìn anh ta, không có lên tiếng.

Trong mắt Thi Vân Thường, bộ dáng này của cô ta chính là ngầm thừa nhận.

Thi Vân Thường cười khổ một tiếng: “Trong thời gian ngắn, Thời Lệnh Diễn không thể ly hôn, ông nội anh ta sẽ không đồng ý, cô nguyện ý làm tình nhân của anh ta sao?”

Bạch Nguyệt Khiết trầm mặc.

Thi Vân Thường càng không cam tâm, anh ta lấy ra phong bì mà lúc sáng sớm anh ta nhặt được: “Cô muốn lợi dụng chúng tôi làm lớn chuyện này đúng không? Cho nên cô mới đặt nó ở trước cửa nhà chúng tôi, là vì muốn chúng tôi giúp cô bức hôn đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Bệnh tim tái phát

Ánh sáng chiếu lên phong bì, Bạch Nguyệt Khiết có thể nhìn thấy chữ viết bằng bút chì trên đó, nét chữ có chút quen thuộc.

Thi Vân Thường nhìn thấy phản ứng này của cô ta, trong lòng tràn đầy đắng chát: “Chỉ là cô không nghĩ tới, chúng tôi căn bản không có làm lớn chuyện này lên, mà cô lại không đủ thông minh, nếu như da mặt cô đủ dày hơn một chút, cũng chụp cả cô vào trong này, lúc đó càng có thêm chứng cứ vô cùng xác thực, đến lúc đó ngay cả Thời Lệnh Diễn có muốn chối cũng không chối được!”

“Đó là cái gì?” Bạch Nguyệt Khiết hỏi.

Thi Vân Thường chỉ cho rằng cô ta đang giả ngu, anh ta lấy ảnh chụp bên trong ra, giơ lên trước mặt Bạch Nguyệt Khiết.

Là ảnh của Thời Lệnh Diễn, hơn nữa còn phóng to.

Mặc dù không có chụp được vị trí quan trọng, nhưng nội dung của bức ảnh, vừa xem liền hiểu ngay.

Mắt Bạch Nguyệt Khiết tròn lên, đưa tay ra muốn giật lấy nhưng lại bị Thi Vân Thường né tránh.

Thi Vân Thường nhìn cô ta, trong mắt đều là sự thất vọng: “Tôi không có khả năng trả lại cho cô, có lẽ Thời Lệnh Diễn còn không biết chúng tôi có những bức hình này, đây là con át chủ bài cuối cùng của chúng tôi, cũng may mà có cô đưa!”

“Không phải là tôi...” Trên mặt Bạch Nguyệt Khiết có chút sợ hãi: “Ảnh chụp không phải do tôi chụp, cũng không phải tôi để ở đó...”

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt cô ta nhìn chằm chằm vào phong bì thư, cô ta càng nhìn càng cảm thấy chữ viết kia vô cùng quen thuộc.

Bạch Nguyệt Khiết run rẩy đưa tay ra: “Anh có thể cho tôi cái phong bì kia hay không?”

Thi Vân Thường nhìn một chút phong bì, lại nhìn ảnh chụp.

Lá bài tẩy của anh ta là ảnh chụp, có phong bì hay không cũng chẳng sao.

Do dự một chút, Thi Vân Thường liền đưa phong bì ra.

Trên đó là kiểu chữ đẹp mắt, mỗi một nét bút đều lộ ra vô tận triển miên, từng nét chữ đều lộ ra sự khoa trương và càn rỡ.

Cho dù ai nhìn thấy cũng đều thán phục một tiếng: Chữ đẹp!

Ai ngờ, khi Bạch Nguyệt Khiết nhìn thấy chữ viết kia, đồng tử của cô ta đột nhiên co rút lại, ngay sau đó, thờ dốc một tiếng, về mặt thống khổ ôm lấy trái tim mình.

Tài xế nhìn thấy cảnh này, sắc mặt thay đổi kêu: “Tiểu thư!”

Thi Vân Thường hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình chỉ đưa một phong bì thư, vậy mà lại khiến cho bệnh tim của Bạch Nguyệt Khiết phát tác!

Trong lúc anh ta ngây người liền bị tài xế đẩy ra, lao đảo, lùi về sau mấy bước!

Bạch Nguyệt Khiết uống thuốc, rất nhanh liền ổn định lại, giục tài xế nhanh chóng rời đi.

Trước khi tài xế lên xe liền trừng mắt nhìn Thi Vân Thường, sau đó nghênh ngang lái xe rời đi.

Trên xe.

Bạch Nguyệt Khiết run rẩy, hoảng sợ nói: “Chú Liễu, là Đường Vũ, Đường Vũ đã trở về, đây là chữ của Đường Vũ!”

Chú Liễu nghe nói thế, vội vàng ngừng xe ở bên đường, nói: “Sao có thể, Đường Vũ đã sớm chết!”

“Ngoại trừ Đường Vũ, sẽ không có ai làm như thế!” Bạch Nguyệt Khiết càng thêm sợ hãi, giọng nói run rẩy: “Chú nhìn xem, tin nhắn khó hiểu tôi hôm qua, còn có tờ giấy được đặt trên đầu giường anh Lệnh Diễn sáng nay, cả chiếc phong thư này nữa, nhất định là Đường Vũ, Đường Vũ trở về báo thù!”

“Không có khả năng, trái tim của Đường Vũ đều bị cô lấy ra dùng, sao có khả năng trở về được, nhất định là có ai đó đang giả vờ!” Chú Liễu trấn an nói: “Nếu như cô hoảng sợ, liền mắc mưu bọn họ!”

Bạch Nguyệt Khiết che trái tim của mình, giống như đã bị thuyết phục: “Đúng thế, con tiện nhân kia đã sớm chết, tôi tận mắt nhìn thấy cô ta bị đâm thành thịt vụn, nào còn văng ra, không có khả năng còn sống!”

“Đúng thế, cô đừng tự mình hoảng sợ, hơn nữa!” Chú Liễu nhỏ giọng nói: “Cô ta có thể chết một lần, liền có thể chết lần thứ hai!”

“Đúng vậy!” Bạch Nguyệt Khiết tỉnh táo lại: “Cô ta vốn dĩ đáng chết, cô ta cướp anh Lệnh Diễn nhiều năm như thế, trái tim này vốn là của tôi!”

“Cô nói đúng!” Chú Liễu an ủi: “Từ nhỏ Đường Vũ đã tỏa sáng, cũng nên đến lượt cô, qua ba, bốn năm nữa, cô nhất định phải thay tim, trước khi tìm được trái tim phù hợp, cô phải giữ ổn định tâm trạng, hiểu không?”

Cảm xúc của Bạch Nguyệt Khiết đã ổn định lại, bỗng nhiên trong đầu cô ta hiện lên thân ảnh màu hồng đáng yêu, rõ ràng là một kẻ ngu lại có một gương mặt khiến cho mọi người phụ nữ đều ghen tỵ.

Trong mắt Bạch Nguyệt Khiết hiện lên sự tàn nhẫn: “Đúng thế, có một số người sống trên đời cũng chỉ làm ô nhiễm không khí, nên để cho tôi sống thay bọn họ!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Lần đầu tiên đều cho anh

Cảm xúc của Bạch Nguyệt Khiết đã ổn định lại, bỗng nhiên trong đầu cô ta hiện lên thân ảnh màu hồng đáng yêu, rõ ràng là một kẻ ngu lại có một gương mặt khiến cho mọi người phụ nữ đều ghen tỵ.

Trong mắt Bạch Nguyệt Khiết hiện lên sự tàn nhẫn: “Đúng thế, có một số người sống trên đời cũng chỉ làm ô nhiễm không khí, nên để cho tôi sống thay bọn họ!”

Chú Liễu vui vẻ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía kính chiếu hậu: “Thằng nhóc kia giống như thích cô.”

Thi Vân Thường giống như mới từ biệt thự Thời Vũ ra, phía sau dẫn theo một cái đuôi nhỏ màu hồng phấn, cô gái nhát gan như cáy, lại hết sức khỏe mạnh.

Bạch Nguyệt Khiết nhìn thấy cô khỏe mạnh, trong lòng không cách nào che giấu hết sự hâm mộ và ghen ghét: “Chú Liễu, cháu qua nói với cô ta mấy câu.”

Chú Liễu quay ngược xe lại. Lúc Thi Vân Thường nhìn thấy chiếc xe kia, vừa mừng rỡ lại lo lắng, hỏi dò: “Nguyệt Khiết không sao chứ?”

Anh ta vừa nói xong, Bạch Nguyệt Khiết đã xuống xe.

Thi Vân Thường nhìn thấy dáng vẻ cô ta bình thường, nhẹ nhàng thở ra, ân cần hỏi: “Cô có khỏe không?”

Bạch Nguyệt Khiết hơi gật đầu xem như trả lời, ánh mắt trực tiếp rơi xuống người Thi Mị, mỉm cười nói: “Là Thi Mị đúng không?”

Giọng điệu ôn nhu khiến cho Thi Vân Thường đỏ mặt.

Kẻ ngu này, thật sự là luôn nhận được đãi ngộ đặc biệt.

Chỉ thấy ngu ngốc ngẩn đầu, giống như là tò mò nhìn người trước mặt.

Nụ cười trên mặt Bạch Nguyệt Khiết càng thêm ôn nhu: “Cô biết tôi là ai không?”

Thi Mị lắc đầu.

“Cô có thể gọi tôi là Bạch Nguyệt Khiết, tôi lớn hơn cô 5 tuổi, cô có thể gọi tôi là chị.”

“Chị Bạch!” giọng nói của Thi Mị thanh thúy ngọt ngào.

“Vừa rồi cô có nhìn thấy ông xã mình không?”

“Ông xã?” Thi Mị nghi ngờ hỏi lại.

“Đúng thế, là ông xã, anh ấy tên là Thời Lệnh Diễn, sau này gặp được anh ấy, cô nhớ gọi là ông xã hiểu không?”

Giọng nói của Bạch Nguyệt Khiết ôn nhu nhưng lại khiến cho Thi Vân Thường nhúm mày.

Thời Lệnh Diễn chỉ hận không có người vợ này, sao có thể để cho cô gọi là ông xã.

Chỉ sợ... sẽ ném cô ra ngoài này!

Bạch Nguyệt Khiết biết rõ tình hình hay là... Không, nhất định cô ta không biết rõ tình hình.

Cô ta nhất định không có cố ý!

Trong lòng Thi Mị cười lạnh, vẻ mặt lại thiên chân vô tà, gật đầu: “Ừ!”

Bạch Nguyệt Khiết hết sức hài lòng, lấy ra một viên kẹo từ trong túi xách của mình, đưa cho cô: “Thật ngoan, phần thưởng cho cô.”

Thi Mị giống như rất vui, nở nụ cười, lộ ra má lúm đồng tiền: “Cảm ơn chị Bạch!”

Bạch Nguyệt Khiết xoa đầu cô: “Không cần khách khí, tôi muốn nói một số chuyện với anh trai cô, cô qua bên kia chơi được không?”

Ánh mắt Thi Mị thâm thúy, nhưng vẻ mặt vẫn vui vẻ như cũ: “Ừ!”

Cô ngoan ngoãn quay người, nụ cười dần dần biến mất.

Thân thể của Thi Mị khác với người thường, thỉnh lực của cô vô cùng tốt, cô đi xa, ngồi xổm xuống mặt đất, nhỏ cỏ.

Bạch Nguyệt Khiết: “Chuyện hôm nay, tôi hy vọng các người không nháo ầm ĩ, cha anh Lệnh Diễn qua đòi sớm, anh Lệnh Diễn là do một tay ông nội nuôi lớn, tình cảm ông cháu họ rất tốt, nếu như vì chuyện này mà nào không thoải mái...”

“Vậy cô cứ không danh không phận đi theo anh ta sao!” Thi Vân Thường gầm lên: “Lần đầu tiên của cô là cho anh ta, lại tình nguyện làm tiểu tam! Năm đó Đường Vũ sống còn chưa tính, hiện tại cô ta đều đã chết...”

“Vân Thường.” Bạch Nguyệt Khiết giống như có nỗi khổ khó nói: “Thật ra...tôi hôm qua không phải là tôi...Anh không nên tìm anh Lệnh Diễn gây phiền phức!”

Thi Vân Thường chán nản: “Sự thật đều đã bày ra trước mắt, cô còn giúp anh ta nói chuyện! Nguyệt Khiết, rốt cuộc anh ta có cái gì tốt!”

Thi Mị không nhịn được, khề mắng: “Ngu ngốc!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Ông xã tôi tên là Thời Lệnh Diễn

Dáng vẻ Bạch Nguyệt Khiết giống như muốn nói lại thôi.

Thi Vân Thường lại gầm lên: “Tôi cũng là đàn ông, trong phòng kia xảy ra chuyện gì tôi cũng hiểu rõ, cô nói không phải là cô, vậy ngoại trừ cô còn có ai?”

Thi Mị ngồi xổm trên mặt đất, nhỏ cỏ: Còn có tôi!

Bạch Nguyệt Khiết không có nói tiếp, nước mắt không ngừng rơi xuống.

Giọng điệu Thi Vân Thường hòa hoãn hơn: “Cô yên tâm, tôi sẽ chủ trì công đạo cho cô, tôi sẽ khiến mọi người biết được bộ mặt thật của Thời Lệnh Diễn!”

Thi Mị: “...” thật đúng là ngu ngốc.

Nhưng mà không thể không nói, chiêu này của Bạch Nguyệt Khiết rất hay.

Thi Vân Thường vốn dĩ cũng định giấu ảnh chụp này đi, nhưng bị cô ta nói một câu, vậy mà muốn đi công bố những bức ảnh này!

Thi Vân Thường thâm tình nói: “Nguyệt Khiết, cô yên tâm, tôi nhất định sẽ làm cho cô hạnh phúc!”

“Vân Thường...” Bạch Nguyệt Khiết cảm động nói: “Cảm ơn anh...”

“Tiểu thư.” Chú Liễu lên tiếng: “Cần phải trở về.”

Bạch Nguyệt Khiết lau nước mắt: “Vân Thường, để tôi đưa anh trở về.”

Thi Vân Thường có chút do dự: “Tôi còn dẫn theo kẻ ngu..

“Cô ta cũng là Thời phu nhân, để cô ta ở lại nơi này đi!” Bạch Nguyệt Khiết nói: “Để cho anh Lệnh Diễn thấy rõ bộ mặt thật của cô ta cũng tốt!”

Thi Vân Thường ngơ ngác một chút, sau đó trong mắt anh ta là sự cung chiêu: “Quả nhiên là Nguyệt Khiết, dám yêu dám hận, vậy thì nghe cô!”

Cho nên, Thi Mị trơ mắt nhìn chiếc xe kia đi xa.

Con mẹ nó, đồ thiếu năng trí tuệ!

Đem một kẻ ngu ngốc không biết gì ở lại nơi này mặc cho muỗi đốt, nếu là trên người người khác chính là tâm tư ác độc, ở trên người Bạch Nguyệt Khiết lại là dám yêu dám hận, Thi Vân Thường này, còn ngu hơn cả trong tưởng tượng của cô.

Thi Mị thờ phỉ phỉ, chợt cô nghe thấy tiếng xe đưa.

Xoay người, cô nhìn thấy một chiếc xe đua Ferrari lao tới, dừng trước cửa biệt thự.

Sáng sớm Đường Tịnh Minh đã bị Vân Độ liên tục gọi điện thoại, tính khí có chút nóng nảy.

Anh ta đóng mạnh cửa xe, mới nhìn thấy một thân ảnh màu hồng.

Hai mắt Đường Tịnh Minh tỏa sáng.

Anh ta chưa từng nhìn thấy một cô gái đáng yêu như thế.

Trên đầu là chiếc tai thỏ, chiếc mũ màu hồng càng làm cho cô có vẻ trẻ con.

Dáng vẻ ngây thơ, nhiều nhất cũng chỉ 18, 19 tuổi.

Đường Tịnh Minh tháo kính râm xuống, bày ra tư thế mình cho là đẹp trai nhất, nở một nụ cười mê người với chiếc răng khểnh: “Mỹ nữ, sáng sớm cô ở đây chờ tôi sao?”

Thi Mị: “...”

Ba năm không gặp, hình như đầu óc người em họ này có chút vấn đề.

Đường Tịnh Minh thấy cô không nói gì, đi qua nói: “Cô đứng chỗ này tìm ai?”

Thi Mị nghiêng đầu, ngây thơ nói: “Chị Bạch nói tôi đi tìm ông xã.”

Giọng nói thanh thúy ngọt ngào, mang theo sự ngây thơ.

Mới nói một câu mà đã khiến trái tim Đường Tịnh Minh mềm nhũn.

Anh ta kích động tới mức toàn thân nổi đầy da gà, nhưng lại sợ hù dọa đến cô nhóc, nắm được trọng điểm: “Chị Bạch?”

“Ừ!” Thi Mị nghiêng đầu, lấy ra chiếc kẹo mà Bạch Nguyệt Khiết cho: “Kẹo!”

Đường Tịnh Minh nhìn thấy là một viên chocolate màu đen.

Thương hiệu của Đức, số lượng hạn chế.

Kết hợp với người tên “Chị Bạch” kia, Đường Tịnh Minh hoàn toàn liên tưởng đến Bạch Nguyệt Khiết.

Anh ta xoa đôi bàn tay, Đường Tịnh Minh vui vẻ: “Bạch Nguyệt Khiết thật phúc hậu, biết anh ta thích loại hình này, đặc biệt đưa tới cửa cho anh ta rồi!”

Cho nên, Đường Tịnh Minh cười đến càng thêm rực rỡ, chỉ vào chính mình: “Muốn tìm ông xã, cô thấy tôi thế nào?”

Thi Mị nhin xuống nổi kích động muốn đánh anh ta một trận, ngọt ngào cười nói: “Không phải, ông xã tôi tên là Thòi Lệnh Diễn!”

Đường Tịnh Minh giống như gặp phải sét đánh: “What?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đem chính mình ném đi

Sau khi Đường Tịnh Minh dẫn Thi Mị vào cửa, trong lòng lại xoắn xuýt.

Nhất là khi nhìn thấy Thòi Lệnh Diễn một thân âu phục muốn qua công ty đi làm, càng cảm thấy thế thời này thật không công bằng, lớn tiếng nói: “Anh rể!”

Thòi Lệnh Diễn chậm rãi uống một ngụm cà phê, nhàn nhạt ừ một tiếng.

Khí thế hùng hổ của Đường Tịnh Minh trong nháy mắt liền biến mất, nhưng anh ta lại không cam tâm, chỉ về phía Thi Mị: “Đây là ai, tại sao cô ấy lại gọi anh là ông xã?”

Động tác của Thòi Lệnh Diễn hơi dừng lại, nhìn liếc qua bọn họ.

Về mặt Đường Tịnh Minh uể oải.

Mà cô vợ ngốc của anh lại không tìm không phổi, nở một nụ cười ngốc nghếch.

Anh đặt cốc cà phê xuống, Thòi Lệnh Diễn nói: “Anh và cô ấy kết hôn!”

Đường Tịnh Minh chỉ thấy tim mình giống như bị đâm mấy dao, về mặt bị thương: “Cô ấy...Anh... ôi chao, chờ một chút!” Đường Tịnh Minh hoàn toàn tỉnh táo: “Không phải...anh lấy kẻ ngu sao?”

“Cũng chính là kẻ ngốc kia!”

Đạt được câu trả lời khẳng định, Đường Tịnh Minh bỗng nhiên quay người về phía sau.

Thi Mị nhìn thấy vẻ mặt này của anh ta, cuối cùng trong lòng cô cũng thoải mái, cầm viên chocolate trong tay, cười ngây ngô với anh ta.

Lúc này Đường Tịnh Minh mới ý thức được, cô gái này quá mức ngọt ngào.

Bỗng nhiên anh ta hít vào một hơi, hoàn toàn chưa từ bỏ ý định, cảm mũi của cô lên: “Nhìn rất bình thường, có chỗ nào ngốc chứ?”

Nhưng sau đó, Đường Tịnh Minh giống như bị vả vào mặt.

Cũng không biết là hành động nhắc mũi của anh ta làm chọc giận cô, hay là do anh ta nói gì không đúng, cô đột nhiên hất tay anh ta ra, đáng vẻ muốn khóc, giữ chặt mũi của mình.

Đường Tịnh Minh: “...” Được rồi, anh ta tin, dù sao người này cũng không bình thường.

Đường Tịnh Minh cảm thấy rất bị thương, che trái tim nhỏ bị thương của mình, ngồi xổm xuống: “Anh rể, anh... khiến em quá thất vọng.”

Sáng sớm anh ta đã nghe Vân Độ nói về chuyện bên này rồi.

Không nghĩ tới lại có người từ bên ngoài vào.

Càng đáng sợ hơn chính là, Thòi Lệnh Diễn thế mà ngay cả kẻ ngốc cũng không buông tha cho, thật đúng là thoái hóa đạo đức.

Về mặt Thòi Lệnh Diễn co rút, biết anh ta đang suy nghĩ xấu xa, liền nhàn nhạt lên tiếng, cắt ngang phát đoán của anh ta: “Bị ép cưới!”

“Bị ép cưới cũng nên chọn người bình thường.”

“Người bình thường không dễ khổng chế!” Thòi Lệnh Diễn nhàn nhạt nói: “Hơn nữa, cô ấy đã từng cứu mạng anh.”

Đường Tịnh Minh đột nhiên liền hiểu, bị tình cảm của anh làm cho cảm động, nghiêm túc nói: “Vậy em có thể theo đuổi cô ấy sao?”

Thòi Lệnh Diễn: “...”

Thi Mị: “...”

Đường Tịnh Minh vừa nhìn liền biết không thể đùa, thờ dài một tiếng: “Anh gọi em đến làm gì?”

“Kiểm tra một chút hệ thống theo dõi của em.”

“Cái này còn cần kiểm tra à, em tùy thời có thể duy trì!” Đường Tịnh Minh hoàn toàn bày ra dáng vẻ thường ngày, kêu to: “Không kiểm tra!”

Nhưng liếc mắt nhìn Thòi Lệnh Diễn, anh ta lại cúi đầu, nhận mệnh làm việc.

Kiểm tra một phòng, Đường Tịnh Minh phát hiện một chuyện rất thú vị.

“Tôi hôm qua camera giám sát bị che mắt, nếu như bị người cướp đi còn có dấu vết để mà đuổi theo, nhưng đây chỉ che mắt... Người này rất am hiểu nơi này, nếu như là trộm, trong nhà anh có mất gì không?”

Thời Lệnh Diễn: “...”

Đường Tịnh Minh không nghe được câu trả lời, quay đầu, bỗng nhiên trong lúc vô tình nhìn thấy dấu vết trên cổ anh, mở to mắt: “Con mẹ nó, không phải anh làm mất chính mình chứ?”

Thời Lệnh Diễn đen mặt: “Nhìn một chút xem đối phương là ai!”

Đường Tịnh Minh hít sâu một hơi: “Đến người kia là ai anh cũng không biết?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Là Đường Vũ sao

Thời Lệnh Diễn có chút đau đầu: “Anh uống nhiều quá!”

Đường Tịnh Minh trầm mặc.

Thời Lệnh Diễn rất ít khi uống rượu.

Nhưng trước ngày giỗ của Đường Vũ một ngày, anh sẽ qua quán bar của Đường Vũ uống mấy ly.

Anh ta biết, nhưng người khác chú ý đến anh cũng biết.

Chuyện tối hôm qua, chỉ sợ là có người tính toán.

Mà người kia, mưu đồ đã lâu.

Đường Tịnh Minh trầm mặc lại kiểm tra lại một vòng, sắc mặt càng lúc càng quái dị, bỗng nhiên lên tiếng: “Anh rể, anh nhìn thấy mặt của cô ấy sao?”

Thời Lệnh Diễn: “...”

“Cũng đúng, anh đã uống say đến mức đó...” Đường Tịnh Minh nghiêm mặt: “Cho nên, anh cũng không biết đối phương là nam hay nữ rồi à?”

Thi Mị: “...” Đầu óc của người em họ này thật đúng là có bệnh rồi.

Thời Lệnh Diễn đen mặt, trực tiếp đánh một cái lên đầu anh ta: “Nữ!”

Đường Tịnh Minh á lên một tiếng, ôm đầu tội nghiệp: “Không thấy được ai cả, ngoại trừ buổi sáng có đám người kia xông vào, còn lại cái gì cũng không thấy!”

Dừng một chút, sắc mặt Đường Tịnh Minh lại có chút cổ quái: “Vậy anh có cái gì... Ừm... cảm giác gì sao? Chính là mùi hương...”

“Cô ấy dùng nước hoa!” Thời Lệnh Diễn châm một điếu thuốc, hít một hơi: “Là nước hoa “kiêu ngạo” mà Đường Vũ ưa thích.”

Kiêu ngạo.

Đây là một loại nước hoa rất đặc biệt.

Hương vị rất nồng.

Giống như những thứ khác, đối với “kiêu ngạo”, đánh giá của mọi người cũng có hai thái cực.

Tương xứng chính là thanh lãnh kiêu ngạo.

Không xứng chính là dung tục phong trần.

Có rất ít người có thể đề ép được hương vị này, mà Đường Vũ chính là người anh cảm thấy thích hợp với mùi nước hoa này nhất.

Nó giống như được sản xuất ra dành riêng cho cô.

Hòa với cô, giống như tạo ra khí thế nữ vương.

Thời Lệnh Diễn dừng lại một chút, giọng điệu nhẹ nhàng, chậm chạp: “Cô ấy gọi tôi là A Lệnh!”

Đường Tịnh Minh hoàn toàn giật mình: “Cô ấy lại bắt chước chị em?”

Thi Mị ngồi xuống, để chân lên ghế sofa, chu môi lên.

Cái gì gọi là bắt chước chị gái anh ta?

Cô vốn dĩ chính là chị của anh ta.

Đường Tịnh Minh bị dọa, tự rót cho mình một cốc nước an ủi chính mình, uống xong mới nghĩ đến: “Đám người buổi sáng kia là ai?”

“Người Thi gia, đến để lừa gạt.”

“Có phải là do bọn họ làm không? Nếu không sao lại có thể trùng hợp như thế, sáng sớm liền...”

“Không phải.” Thời Lệnh Diễn nhả ra một ngụm khói, khoe môi cong lên, nở nụ cười lạnh lùng: “Bọn họ còn chưa có to gan như thế!”

Đường Tịnh Minh hoàn toàn không hiểu lắm: “Sao anh biết! Ngộ nhờ bọn họ cũng nắm chắc là anh nghĩ như thế, cho nên đi ngược lại con đường cũ!”

Thi Mị nhin cười.

Đứa em họ này của cô, sức tưởng tượng của anh ta càng ngày càng phong phú.

Thời Lệnh Diễn cười nào: “Bọn họ không có đầu óc đó!”

Đường Tịnh Minh hoàn toàn sùng bái, lại nói: “Em nhìn thấy Bạch Nguyệt Khiết đến, chẳng lẽ là cô ta?”

Thời Lệnh Diễn lắc đầu: “Không phải là cô ta!”

Đối với anh, Bạch Nguyệt Khiết có một loại tham muốn giữ lấy, tuy cô ta chưa bao giờ biểu hiện ra, nhưng anh có thể cảm nhận được.

Một người như thế, không có khả năng tiếp nhận được chuyện anh có quan hệ với người khác.

Hơn nữa, người phụ nữ tối hôm qua còn hiểu rõ biệt thự Thời Vũ hơn Bạch Nguyệt Khiết.

Nghĩ đến hôm qua, Thời Lệnh Diễn có chút khô nóng.

Dập đầu thuốc, anh nghiêng đầu nhìn thấy Thi Mị.

Cô nằm trên sofa, chơi đùa với cái mũi của mình, an tĩnh khiến cho cô không có một chút cảm giác tồn tại nói.

“Em đưa cô ấy về.”

“Đưa về?” Đường Tịnh Minh kinh ngạc: “Đưa về đâu?”

“Thi gia.”

“Không phải hai người đã kết hôn sao?”

Thời Lệnh Diễn liếc nhìn thoáng qua anh ta: “Sao lại nói nhảm nhiều như thế.”

Cho dù cô là vợ trên danh nghĩa của anh, nhưng đối với Thời Lệnh Diễn mà nói, cô chỉ là một người xa lạ.

May mắn là người này IQ khiếm khuyết.

Không cần lo lắng cô mong muốn gì không nên ngoài danh hiệu Thời phu nhân.

Hiện tại anh ngoài trừ tiền đều không thể cho gì.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Bạn học cũ

Hiện tại anh ngoài trừ tiền đều không thể cho gì.

Đường Tịnh Minh không dám phản bác, lắc lư bộ âu phục đoan chính mà khó có dịp anh ta mặc vào, nói thầm: “Em cũng rất bận, em bị mẹ bắt đi coi mắt đã rất thảm rồi... Con mẹ nó!”

Anh ta bất ngờ kêu một tiếng, làm cho Thi Mị bị dọa.

Thời Lệnh Diễn cũng nhượng mảy, nhìn anh ta.

Đường Tịnh Minh giống như đột nhiên nghĩ thông suốt, cười ha ha: “Đúng thế, sao em lại không nghĩ ra, mẹ em bắt em đi xem mắt, nhưng không có nói em nhất định phải đi một mình! Nếu như em dẫn theo ngu ngốc đi xem mắt, người kia nhất định sẽ không coi trọng em?”

Thi Mị: “...” thật ra anh ta không cần dẫn ngu ngốc theo, người ta cũng không nhất định để ý đến anh ta.

Đường Tịnh Minh bày ra bộ dạng mình rất thông minh, vỗ bả vai Thời Lệnh Diễn: “Cảm ơn anh đã cho em gợi ý, em đi đây!”

Thời Lệnh Diễn: “Cút!”

.....

Tới chỗ hẹn, nhà gái đã chờ sốt ruột, cúi đầu không kiên nhẫn cầm di động, giống như đang gửi tin nhắn.

Cô ta ăn mặc rất xinh đẹp, mặc một chiếc váy hở vai màu đen, càng thêm quyến rũ yêu kiều.

Từ xa nhìn lại, Thi Mị cảm thấy người này vô cùng quen mắt!

Người phụ nữ này giống như cảm nhận được tầm mắt liền ngẩng đầu lên.

Lúc nhìn thấy Đường Tịnh Minh, trên mặt cô ta lập tức lộ ra nụ cười xán lạn, nhưng lúc nhìn thấy Thi Mị, ánh mắt ngưng lại, nụ cười có chút ngưng đọng.

Trong lúc nhất thời, Thi Mị không nghĩ ra đây là ai, nhưng chắc chắn có quen biết với thân thể này.

Đường Tịnh Minh lễ phép mỉm cười, cùng Thi Mị sóng vai đi vào, đứng ở trước mặt cô ta: “Đề Tạ Phương Phương tiểu thư đợi lâu.”

Tạ Phương Phương.

Thi Mị liền nhớ ra.

Hóa ra là cô ta!

Nụ cười trên mặt Tạ Phương Phương có chút xấu hổ, đứng dậy: “Chào Đường tiên sinh.”

Sau đó ánh mắt rời đến trên người Thi Mị: “Thi Mị, đã lâu không gặp.”

Đường Tịnh Minh có chút kinh ngạc: “Hai người quen nhau?”

“Dĩ nhiên là quen biết, chúng tôi là bạn thời đại học.” Tạ Phương Phương khẽ cười: “Lúc học cấp ba, chúng tôi còn thi chung với nhau, cùng nhau làm thực tập sinh, nhưng mà đã lâu không gặp!” Cô ta nhìn Thi Mị với ánh mắt dò xét: “Không nghĩ tới, cô ấy thay đổi thật nhiều, trước kia cô ấy không mặc qua loại quần áo này.”

Trên người Thi Mị mặc bộ đồ con thỏ, cộng với gương mặt tròn vo của cô, ánh mắt trong veo, mặc cho ai nhìn thấy đều sẽ không nhận được mà nhìn thêm.

Trong lòng Tạ Phương Phương cảm thấy đổ kỵ, ở lớp thực tập, Thi Mị chỉ bằng vào gương mặt kia đã mê một được thầy giáo, được thầy giáo coi là trọng điểm bồi dưỡng, hiện tại lại dựa vào gương mặt này để qua lại với đối tượng hẹn hò của cô ta... Người phụ nữ này, thủ đoạn câu dẫn người khác, thật sự là càng ngày càng giỏi.

Đối diện với ánh mắt Tạ Phương Phương, Thi Mị trốn sau lưng Đường Tịnh Minh né tránh.

Đường Tịnh Minh giống như bao che cho con: “Thời gian trước cô ấy bị tai nạn xe cộ, cho nên có lẽ không nhớ ra cô!”

Tạ Phương Phương kinh ngạc, nhìn bộ dáng hai người đứng gần nhau như thế, trong lòng cô ta càng thêm đổ kỵ, nhưng trên mặt vẫn nở nụ cười: “Sao có thể, tôi và Thi Mị đã quen biết lâu, đúng không, Thi Mị?”

Thi Mị chỉ nhô ra nửa cái đầu, mở to mắt nhìn cô ta, đáng vẻ đơn thuần vô hại.

Đường Tịnh Minh nói: “Em Thi, chào bạn học đi!”

Lúc này Thi Mị giống như mới có can đảm, đi ra khỏi sau lưng Đường Tịnh Minh, nhỏ giọng nói: “Chào đi!”

Đường Tịnh Minh không nhìn được mà bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Tôi mời khách

Nụ cười trên mặt Tạ Phương Phương liền sụp đổ: “Thi Mị, cô có ý gì?”

Thi Mị giống như bị dọa sợ, thân thể run lên, trốn phía sau Đường Tịnh Minh.

Bởi vì nghe thấy tiếng hét này, cô lại càng nhớ rõ Tạ Phương Phương hơn.

Đây là bạn học của Thi Mị, bạn từ cấp ba đến đại học.

Điều kiện gia đình của Tạ Phương Phương không tính là quá tốt, nhưng cô ta thích chơi đùa với những bạn học có tiền.

Đường Tịnh Minh nhìn cười, vui sướng khi người gặp họa: “Tạ tiểu thư, có lẽ cô không biết, sau khi em Thi xảy ra tai nạn xe cô, sau khi tỉnh lại IQ của cô ấy chỉ giống như đứa bé năm tuổi, gọi cô một tiếng dì cũng không quá đáng.”

Tạ Phương Phương có chút ngây người, sau đó giống như không thể tin tưởng.

Về mặt Thi Mị ngây thơ, lộ ra mấy phần sợ hãi và mờ mịt.

Tạ Phương Phương không tin, nói: “Cô ta giả bộ!”

Lúc lên cấp ba, cô dựa vào gương mặt hồ ly tinh này mà kết giao với bạn học, ngay cả giáo thảo trong trường cũng thua trên tay cô.

Bây giờ vì muốn với tới kẻ có tiền, liền giả bộ ngu ngốc!

Tạ Phương Phương nhìn quần áo của bọn họ, Đường Tịnh Minh một thân âu phục được định chế, vừa nhìn liền biết có giá trị không nhỏ, mà quần áo trên người Thi Mị là đồ rẻ tiền, trong lòng Tạ Phương Phương càng chắc chắn với suy đoán này.

Đường Tịnh Minh không có ý muốn giải thích, lời kéo Thi Mị ngồi xuống, giọng nói dịu dàng ôn nhu: “Em Thi, em muốn ăn gì?”

Thi Mị lật thực đơn, chỉ vào món to nhất trên đó: “Tôi muốn ăn cái này!”

Đó là phần kem ly công chúa cỡ lớn, công chúa kiêu ngạo đứng sừng sững, nhìn vô cùng tinh xảo.

Vốn dĩ Đường Tịnh Minh còn đang mỉm cười, nhưng lúc anh ta nhìn thấy giá cả, sắc mặt anh ta liền thay đổi, nói to: “Sao đắt như thế?”

Giọng nói Đường Tịnh Minh không nhỏ, người xung quanh đều nhìn lại.

Tạ Phương Phương ngây người: “Có chuyện gì thế?”

“Một cốc nước uống hơn 200 đồng, một cốc cà phê hơn 300 đồng, giá một cái bánh kem có thể ăn được một bữa tiệc hải sản lớn, sao không đi cướp của đi!”

Nghe thấy những lời anh ta nói, ngay cả nhân viên phục vụ và người nơi này đều nhìn anh ta với ánh mắt xem thường.

Trong lúc nhất thời, Tạ Phương Phương hết sức khó xử, xua tay ra hiệu cho anh ta nói nhỏ thôi, giải thích: “Đường tiên sinh, giá cả ở nơi này chính là như thế!”

“Sao phải đến ăn ở những nơi cao cấp làm gì, giá một cốc nước uống cũng đủ để tôi đưa em Thi đi ăn một bữa cơm.” Giọng nói không nhỏ, Đường Tịnh Minh dắt Thi Mị đứng lên: “Được rồi, làm người nên biết cân nhắc, cô xa xỉ như thế, sau này làm sao tôi có thể yên tâm để tôi quản gia?”

Về mặt Tạ Phương Phương có chút vặn vẹo.

Trước khi đến, cô ta đã điều tra qua, cô ta biết rõ bối cảnh nhà Đường Tịnh Minh, gia đình anh ta hiển hách, vượt xa nhà cô ta.

Cho nên cô ta mới dám chọn một nơi như thế này, nhưng Đường Tịnh Minh giống như... có chút chênh lệch với trong tưởng tượng của cô ta?

Thì Mị thiếu chút nữa đã cười ra tiếng, tay nhéo vào đùi mình mới miễn cưỡng duy trì dáng vẻ ngốc nghếch của mình.

Bị nhéo đau, cô lập tức chu môi, về mặt không tình nguyện, chỉ vào menu, nói: “Tôi mặc kệ, tôi muốn ăn cái này!”

Đường Tịnh Minh không nghĩ tới cô sẽ “hiểu chuyện” như thế, nhân cơ hội đó bày ra dáng vẻ nhịn đau: “Quá đắt, không đáng đâu, tôi dẫn cô đi ăn món khác, được không?”

Thì Mị bày ra dáng vẻ muốn khóc, đẩy anh ta ra, giọng nói mang theo tiếng khóc nức nở, ủy khuất nói: “Tôi muốn ăn cái này!”

Tạ Phương Phương nhìn thấy dáng vẻ này của Thì Mị, trong lòng cô ta mới tin, có lẽ Thì Mị thật sự ngu ngốc.

Trước kia Thì Mị chính là nữ thần cao lãnh, ăn mặc thành thực, cử chỉ ôn trọng, đối với mọi người đều lãnh đạm.

Sao có thể ở trước mặt nhiều người làm ra loại chuyện này?

Càng có nhiều ánh mắt khinh bỉ nhìn bọn họ, Tạ Phương Phương cảm thấy xấu hổ, nhưng lại không nỡ bỏ qua một con cá lớn, vội vàng đứng lên, dò hỏi: “Đường tiên sinh, anh ngồi xuống trước đi, nếu không... Tôi mời khách!”

Cô ta vừa nói xong, Đường Tịnh Minh vốn dĩ định rời đi liền dừng lại, nói: “Như thế sao được!”

Lời nói là thế, nhưng anh ta lập tức ngồi xuống.

Tạ Phương Phương nhất thời liền cảm thấy càng lúc càng có nhiều ánh mắt chế giễu nhìn cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Nuôi mấy con động vật nhỏ

Đường Tịnh Minh giống như không có chút nào cảm nhận được ánh mắt những người khác nhìn mình như thế nào, để menu xuống, lộ ra hàm răng trắng: “Nếu như Tạ tiểu thư đã nhiệt tình như thế, vậy tôi cũng không tiện từ chối, cho em thì một phần bánh kem đi.”

Tạ Phương Phương chưa từng gặp qua người vô liêm sỉ như thế, nhưng lời đã nói ra, cô ta không thể thu lại.

Cúi đầu nhìn giá cả trên đó, nụ cười trên mặt cô ta nhất thời có chút ngưng đọng.

Đường Tịnh Minh còn đang hỏi: “Tạ tiểu thư không sao chứ?”

Đối mặt với những ánh mắt giống như đang xem náo nhiệt, Tạ Phương Phương nỡ nụ cười cứng ngắc, đành phải nói: “Không sao.”

“Quả nhiên là người hào phóng, sáng khoái.” Đường Tịnh Minh giơ ngón tay cái lên, giống như sợ cô ta vội vàng đổi ý, anh ta nhanh chóng nói: “Cô yên tâm, tôi cũng không phải là dạng người chiếm tiện nghi của người khác, tôi sẽ không chọn món quá đắt, tôi sẽ chọn giống như cô, đây là cà phê gì.”

Tạ Phương Phương nhin một chút: “Là cappuchino.”

“À cũng được.” Đường Tịnh Minh vung tay lên: “Tôi còn cái này, tôi muốn thêm nhiều đường, tôi là con một, không chịu nổi khổ!”

Tạ Phương Phương có cảm giác ánh mắt của những người xung quanh đang bao vây lấy cô ta, nhưng nhìn nhận giá trị của Đường Tịnh Minh, lại nhìn trang phục trên người anh ta, cô ta cắn răng, cố gắng nỡ nụ cười ôn nhu, nói: “Cái này vốn dĩ rất ngọt, không đắng.”

“Đĩ nhiên là tôi biết, thật ra ở trong nhà, tôi đã uống chán thứ này rồi, hiện tại nể mặt cô cho nên tôi mới gọi, cô biết rồi đi.” Đường Tịnh Minh lại để menu trước mặt Thì Mị: “Ăn nhiều kem ly không tốt, uống chút nước nóng.”

Nụ cười trên mặt Tạ Phương Phương càng thêm cứng ngắc: “Tôi có thể hỏi một chút, quan hệ của hai người là gì không?”

“Á, cô ấy sao?” Đường Tịnh Minh thở dài một tiếng: “Tôi và cô ấy là chuyện rất lâu rồi, nếu như không phải cô ấy xảy ra tai nạn xe cộ... Ai!”

Vốn dĩ Thi Mị đang cầm một chiếc nĩa trên tay, nghe nói như thế, “keng” một tiếng, chiếc nĩa rơi xuống đất.

Đường Tịnh Minh giúp cô nhặt nĩa lên, giống như nghĩ lại chuyện cũ: “Chẳng qua hiện tại tuổi tôi cũng không nhỏ, mẹ tôi rất nóng vội, hy vọng tôi có thể quen biết những cô gái tốt, tôi đã đồng ý với mẹ tôi, chỉ cần tôi kết hôn, tôi tuyệt đối cắt đứt với cô ấy, trở về thành thật thừa kế mấy trăm triệu tài sản của nhà chúng tôi.”

Vốn dĩ về mặt Tạ Phương Phương theo những lời nói của anh ta mà từng chút sụp đổ, nhưng mà nghe thấy câu nói cuối cùng của anh ta, sắc mặt lập tức hòa hoãn.

Đường Tịnh Minh giống như không có chú ý tới nét mặt của cô ta, hỏi: “Đúng rồi, bây giờ tiền lương một năm của cô là bao nhiêu, cô làm việc ở đâu?”

Nụ cười của Tạ Phương Phương càng thêm xinh đẹp tự nhiên hơn, nói: “Tôi đi làm ở công ty cha tôi, không có tiền lương.”

Cuối cùng Đường Tịnh Minh cũng tỏ vẻ hài lòng, giọng nói không nhỏ chút nào: “Như thế rất tốt, nghe nói nhà các cô mở ra giới trải trí đúng không?”

Bên cạnh có người cười nói: “Cái gì gọi là mở ra giới trải trí, giới trải trí còn có thể do nhà ai mở ra sao?”

“Đây là nhà giàu mới nổi ở đâu đến thế, ăn mặc cũng tốt, vừa nói ra liền lộ cái dốt ra!”

“Dáng vẻ còn rất đẹp trai, cô gái màu hồng phấn kia cũng thật đáng yêu.”

.....

Tạ Phương Phương cố gắng duy trì nụ cười: “Cha tôi là tổng giám đốc công ty giải trí Tinh Huy!”

“À!” Đường Tịnh Minh kiêu ngạo nói: “Cũng gần giống nhau, nếu như thế miễn cưỡng cùng có thể so sánh với nhà chúng tôi, nhà chúng tôi đào than đá, trong nhà có hai phòng, hiện tại tôi đang lái xe Ferrari.”

Thi Mị bỗng nhiên ngẩng đầu, giọng nói giòn tan: “Trong nhà Đường bảo bối còn nuôi mấy con động vật nhỏ.”

Đường bảo bối...

Cách gọi này khiến Đường Tịnh Minh thiếu chút nữa đã ngã xuống đất.

Thi Mị nghiêng đầu nói: “Có Jaguar, bảo mã (BMW), Land Rover, uy long.”*

(* Đây là tên các hãng xe nổi tiếng.)

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Ảo giác trong chớp mắt

Đây là trên đường đi, Đường Tịnh Minh dạy cô nói.

Quả nhiên, Tạ Phương Phương nghe xong, khuôn mặt khẽ động.

Đường Tịnh Minh vôi vàng ưỡn ngực, sống lưng càng thẳng tắp: “Đúng thế, nhà chúng tôi chính là như thế!”

Nếu như có thể gả cho anh ta, cho dù anh ta có nuôi dưỡng mười người ở bên ngoài, cô ta cũng không ngại.

Cũng không biết Thi Mị này là giả ngu ngốc hay là thật.

“Hơn nữa tôi là con một, tôi nhất định sẽ hiếu kính với cha mẹ tôi, nhà tôi cũng không lớn, có khoảng 500 mét vuông, cộng thêm tầng hầm thì có tất cả bốn tầng, có thang máy, cô có thể dùng nó đi lên các tầng để quét dọn, không cần mỗi ngày đều phải quét dọn, chúng tôi khá coi trọng vấn đề ăn uống, cho nên cô nhất định phải biết nấu ăn...”

“Chờ một chút!” Nụ cười trên mặt Tạ Phương Phương cứng đờ: “Nhà các anh rộng như thế, sao không thuê người hầu!”

Về mặt Đường Tịnh Minh tràn đầy khiếp sợ: “Cũng chỉ hơn 500 mét vuông, cộng lại chưa đến 2000 mét vuông, tầng hầm không cần quét dọn mỗi ngày, còn lại không đến 1700 mét vuông, cô có biết mỗi ngày mỗi người dọn vệ sinh trên đường quét dọn được số diện tích là bao nhiêu không, một căn nhà nhỏ như thế mà con phải thuê người hầu.”

Về mặt Tạ Phương Phương cứng lại.

Thì Mị nhéo đôi mắt mình, mới có thể không cười ra tiếng.

Tạ Phương Phương này khắp nơi xem mắt người giàu, có lẽ cô ta chưa từng gặp đối tượng hẹn hò nào cực phẩm như Đường Tịnh Minh.

Nhưng người như Tạ Phương Phương, cho tới bây giờ luôn biết cách nhẫn nhịn, sau khi nghe xong liền cười ha ha: “Không nghĩ tới anh thật tiết kiệm.”

“Đó là đương nhiên!” Về mặt Đường Tịnh Minh tràn đầy kiêu ngạo: “Nên tiết kiệm tiền, cô xem cô phô trương như thế, cho nên nhất định cô không có nhiều tiền bằng tôi, đúng không?”

“Nói đúng lắm!” Tạ Phương Phương cúi đầu uống cà phê, Thì Mị tận mắt nhìn thấy nụ cười của cô ta từng chút sụp đổ.

Bánh kem nhanh chóng được mang đến, quả thực vô cùng tinh xảo, xinh đẹp.

Tìm Tạ Phương Phương đập thịnh thích, ánh mắt cô ta hoàn toàn bị hấp dẫn bởi nó.

Nhưng mà Thì Mị không có chút ý tứ nào muốn chia cho cô ta, bá đạo đặt nó trước mặt mình, cầm lấy cái nĩa, trực tiếp cắt xuống, mặt ngoài của bánh kem lập đứng thiếu đi một góc.

Tạ Phương Phương: “Cô...”

Thì Mị không để ý đến cô ta, bắt đầu ăn từng miếng, cả mặt đều là bánh kem, rất nhanh chiếc bánh kem đã bị đảo thùng vào trăm lỗ hồng.

Tạ Phương Phương nhìn thấy đáng về không chút hình tượng nào của Thì Mị, cuối cùng trong lòng cô ta cũng chắc chắn.

Thì Mị thật sự ngu ngốc.

Cô ta vừa tiếc tiền vừa cảm thấy thống khoái.

Lúc Thì Mị thanh tỉnh, có lẽ cũng không nghĩ đến chính mình có thể lưu lạc đến tình trạng này.

Nếu như đã nhóm bạn học trước kia biết, nữ thần cao lãnh trong lòng bọn họ, hiện tại biến thành dạng này, bọn họ sẽ có phản ứng gì?

Tạ Phương Phương lặng lẽ cầm di động lên, mở group bạn học, chuẩn bị gửi tin nhắn đi.

Nhưng cô ta vừa mới vào chưa được 2 giây, bỗng nhiên Thì Mị giống như có cảm giác, cô ngẩng đầu lên, trên mặt cô dính đầy bơ, một đôi con ngươi đen nhanh lại vô cùng sắc bén.

Ánh mắt kia càng thêm khiếp người hơn lúc trước, giống như một chiếc gai lạnh buốt nhanh chóng đâm tới, khiến Tạ Phương Phương không kịp chuẩn bị.

Tay Tạ Phương Phương run lên, di động cô ta rơi xuống đất.

Tạ Phương Phương đau đớn không thôi, chiếc di động này cô ta mới mua xong.

Lúc ngẩng đầu lên nhìn Thì Mị, cô ta phát hiện vẫn chỉ là gương mặt ngây thơ, mờ mịt, nhìn thấy cô ta quay đầu lại, còn nhiệt tình xúc một miếng bánh kem đến, hỏi: “Đi, đi muốn ăn sao?”

Trên tay, trên nĩa, tất cả đều là bơ.

Tạ Phương Phương nhìn chằm chằm Thì Mị, muốn nhìn thấy sự sắc bén vừa rồi.

Nhưng không có.

Giống như đó chỉ là ảo giác trong nháy mắt của cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Thời cấp ba cô được bao nuôi

Thì Mị nghiêng đầu nhìn cô ta, hướng cái nĩa về phía trước.

Tạ Phương Phương miễn cưỡng cười một tiếng: “Không cần.”

Cô ta nhặt di động lên, điện thoại đã sớm huy đi chế độ quay video.

Tạ Phương Phương có chút ảo não, dù sao hiện tại Thi Mị cũng ngu ngốc, người kia nhất định cũng sẽ không quan tâm cô, tại sao cô phải sợ chứ.

Nghĩ đến điều này, ánh mắt cô ta nhìn Thi Mị càng tỏ ra khinh thường.

Thi Mị cũng không thèm để ý đến Tạ Phương Phương, cúi đầu ăn bánh kem.

Bánh kem bị ăn hết 1/3. Thi Mị liền ăn không nổi nữa, nhưng tay cô cũng không ngừng lại, nhất định phải đem chiếc bánh này cho nát bét mới dừng tay lại.

Đường Tịnh Minh bỗng nhiên nghĩ tới Đường Vũ.

Đường Vũ cũng có thói quen xấu này, thứ mà cô dùng không hết cũng không muốn cho người khác động vào, ngoại trừ Thời Lệnh Diễn, không ai có vinh dự này.

Điều khác biệt chính là, cho dù Đường Vũ làm gì cũng là cảnh đẹp ý vui.

Ngay cả lúc cô cãi nhau với người khác, đều là đáng về nữ vương cao cao tại thượng, không khiến cho người ta cảm thấy bất nhã.

Mà Thi Mị.

Đường Tịnh Minh nhìn thẳng vào bãi chiến trường trước mắt, anh ta cũng không đành lòng nhìn thẳng, cầm khăn tay, lau mặt cho cô.

Thi Mị nhận lấy, nụ cười của cô vô cùng rực rỡ.

Đường Tịnh Minh vốn dĩ cảm thấy ghét bỏ, nhưng hiện tại cũng tỉ mỉ lau cho cô: “Ăn bánh kem cũng có thể ăn thành dạng này, tôi thấy cô không phải 5 tuổi mà là ba tuổi!”

Thi Mị chu môi phản bác: “Tôi 23 tuổi!”

Giọng nói mềm nhũn, lúc nói chuyện còn hơi nhú mảy, cả khuôn mặt mồm mỉm hồng hồng.

Đường Tịnh Minh cười trêu chọc: “Thế mà còn biết mình bao nhiêu tuổi, giỏi lắm!”

Thi Mị bày ra dáng vẻ dương dương đắc ý.

Tạ Phương Phương nhìn thấy tình cảnh này, cảm thấy mười phần chói mắt.

Lúc Thi Mị thanh tỉnh, người khác bị cô mê hoặc hấp dẫn, còn cam nguyện chạy tới chạy lui vì cô còn chưa có tính, nhưng bây giờ cô ngu ngốc, dựa vào đâu mà cô được hưởng đãi ngộ như thế.

Cũng bởi vì dung mạo của cô sao?

Trong lòng Tạ Phương Phương đều là sự đố kỵ.

Tạ Phương Phương cười nói: “Đường tiên sinh đối xử với Thi Mị thật tốt, các người quen biết bao lâu rồi!”

Đường Tịnh Minh: “Rất lâu rồi!”

Trợn vụn mấy tiếng!

Nụ cười Tạ Phương Phương càng sâu, thăm dò: “Vậy anh nhất định là biết quá khứ của cô ấy?”

Về mặt Đường Tịnh Minh khẽ động: “Quá khứ của cô ấy?”

“Đúng thế!” Đường Tịnh Minh bung cốc cà phê lên uống một ngụm, ý vị thâm trường nói: “Tôi và cô ấy là bạn học cấp 3, lúc học cấp 3 cô ấy chính là thiếu nữ bất lương, bị người ta bao nuôi.”

“Bao nuôi?”

Hai chữ này thật sự có chút sắc bén.

Đường Tịnh Minh vô thức nhìn thoáng qua Thi Mị.

Thi Mị cảm thấy phần nộ, đó là cảm xúc của thân thể này.

Cô đề xuống xúc động giằng co với cô ta, Thi Mị mở ra năm ngón tay, để cho Đường Tịnh Minh lau tay cho mình.

Tạ Phương Phương thấy anh ta mắc câu, liền nói: “Đúng thế, lúc lên cấp ba cô ấy không đóng nổi học phí, tính cách quái gở, sau tới năm lớp 10 có người thấy cô ấy được xe sang đưa đón đi học, hơn nữa trên người đều là hàng xa xỉ.”

Vốn dĩ dung mạo Thi Mị rất đẹp, sau đó liền trở thành hoa khôi, danh tiếng bay xa.

Bao nhiêu chàng trai ưu tú đều thích vây quanh cô, Thi Mị vẫn giả bộ thanh cao, không thèm ngó ngang tới ai.

Hết lần này đến lần khác, những chàng trai mà Thi Mị chẳng thèm ngó ngang, trong mắt cũng chỉ có Thi Mị, căn bản không liếc mắt nhìn Tạ Phương Phương lấy một cái.

Rõ ràng xuất thân của Thi Mị ê hề tiền, dựa vào cái gì mà cô được như thế?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Con mẹ nó, cô gần đây rất thích gây chuyện à

Đường Tịnh Minh hoàn toàn không nghĩ tới, có thể nghe được tin tức lớn như thế.

Nhưng anh ta không khỏi nghi ngờ, chuyện này là thật hay là giả.

Người có thể giả cho Thôi Lệnh Diễn, nhất định kiêu điện trong nhà Thi Mị cũng không kém.

Làm sao đến mức ngay cả tiền học phí cấp ba cũng không đóng được?

Thấy Đường Tịnh Minh không nói gì, Tạ Phương Phương lại nói: “Chuyện này mọi người trong trường học tôi đều biết, Đường tiên sinh, cô ấy đã từng rất buồn thà... Đáng tiếc, hiện tại cô ấy giống như trước kia!”

Tuy lúc này vết bánh kem trên người cô đã được lau đi không ít, nhưng lúc này trên mặt cô vẫn còn chút dấu vết.

Thi Mị chu môi nói: “Tôi muốn đi tiểu!”

Đường Tịnh Minh: “...Ừ!” Anh ta cũng không thể dẫn cô đi.

Tạ Phương Phương nhìn gương mặt trắng nõn của Thi Mị, trong trắng lộ hồng, giống như có thể nhéo ra nước, bàn tay đặt dưới cằm bàn không khỏi nắm chặt lại: “Đề tôi dẫn cô ấy đi!”

.....

Thi Mị không chỉ một lần đi đến nhà hàng này.

Tầng 1 là quán cà phê, tầng 2, tầng 3 là nhà ăn, mỗi tầng đều có một nhà vệ sinh.

Tạ Phương Phương dẫn cô lên tầng 3.

Lúc đến nhà vệ sinh tầng 3, Tạ Phương Phương cố ý đi chậm lại, bỗng nhiên xoay người kêu to: “Lâm Hành!”

Thi Mị không kịp chuẩn bị, giật nảy mình, lùi về sau một bước theo quán tính.

Nhưng mà hai chữ Lâm Hành này giống như chui vào trong lòng cô, khiến cho cô bỗng nhiên cảm thấy đầu đóm.

Đề xuống cảm xúc khác thường, Thi Mị ngẩng đầu, che bụng nhỏ của mình, hai mắt lưng tròng nhìn cô ta, giống như nhận lấy ủy khuất lớn, tức giận mà không dám nói gì.

Tạ Phương Phương cũng nghiêm túc nhìn cô, nhìn muốn ra giấu vết giả bộ trên mặt cô.

Nhưng không có, một chút cũng không có.

Thậm chí khi nghe được cái tên kia, cô cũng không chút dao động.

Sự hoài nghi trong lòng Tạ Phương Phương nhất thời tan thành mây khói, đắc ý cười nói: “Thị Mị, cô cũng có ngày hôm nay!”

Thị Mị nhón chân lên, nhỏ giọng ủy khuất nói: “Thị Mị muốn đi tiểu, dì giúp Thị Mị cởi quần đi!”

Lại nghe thấy chữ dì này, mặt Tạ Phương Phương liền đen: “Ai là dì cô, cái thứ hàng nát như cô, thật không biết vì sao cả đám đều coi trọng cô, hiện tại đầu óc ngu ngốc còn có thể câu kết với con cá lớn Đường Tịnh Minh!”

Thị Mị giống như không nghe hiểu những gì cô ta nói, che bụng mình, ánh mắt không ngừng nhìn vào trong.

Tạ Phương Phương cũng nhìn thấy dáng vẻ này của cô, trên mặt cô ta là sự sung sướng: “Cô cũng có ngày hôm nay, không phải cô rất chánh, rất kiêu ngạo sao?”

Giọng nói mang theo ác ý, cô ta lấy di động từ trong túi ra: “Nào, nhìn vào máy, để tôi cho các bạn họ biết dáng vẻ hiện tại của cô!”

Thị Mị giống như không nhận nổi, trước khi cô ta lấy di động ra, liền chạy thẳng vào nhà vệ sinh.

Tạ Phương Phương vừa mới lấy di động ra liền bị đụng vào người.

Di động của cô ta bị rơi xuống nơi hẻo lánh.

Tạ Phương Phương đau đớn kêu lên: “Đó là di động mà tôi vừa mới mua, mới dùng chưa đến hai tháng!” Lôi kéo Thị Mị về: “Tiện nhân, lập tức quay lại tìm cho tôi.”

Thị Mị bỗng nhiên cười nhẹ.

Tạ Phương Phương giật mình, cô ta còn chưa kịp phản ứng, cả người liền bị văng ra ngoài.

Giống như mất đi trọng lượng.

Tạ Phương Phương ghen ngào kêu lên: “Á!”

“Bịch!”

Một tiếng vang thật lớn.

Tạ Phương Phương bị rơi vào trong một buồng vệ sinh có cửa khép hờ, cả người bị đập vào bồn cầu, đau đớn khiến cho cô ta có chút choáng váng.

Còn chưa tỉnh táo lại, đầu của cô ta liền bị một cái chân dẫm lên, giọng nói lạnh lẽo truyền tới từ trên đỉnh đầu cô ta: “Con mẹ nó, đi à, gần đây cô rất thích gây chuyện à?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Cô không phải là Thị Mị, cô là ai

Giọng nói chậm rãi vang lên, lạnh lẽo thấu xương.

Tạ Phương Phương bỗng nhiên giật mình.

Lúc này mặt cô ta đối diện với bồn cầu, mùi thuốc sát trùng xông vào mũi cô ta.

Tạ Phương Phương dùng sức vùng vẫy, nhưng đầu cô ta bị cái chân kia đạp, căn bản không thể làm gì được.

Tạ Phương Phương kêu to: “Thị Mị, con tiện nhân này, quả nhiên là cô giả bộ!”

Thị Mị lạnh nhạt nhìn người dưới chân mình, không hề có chút thương hương tiếc ngọc nào, thậm chí còn dùng sức đạp đầu cô ta xuống: “Xem ra cô còn chưa đủ tỉnh táo?”

Tạ Phương Phương đang muốn phản bác, bỗng nhiên cô ta nghe thấy tiếng nước chảy.

Dòng nước lạnh lẽo từ bồn xung quanh chảy xuống, Tạ Phương Phương giật mình, càng thêm ra sức giãy dụa.

Nhưng dòng nước lạnh buốt hòa cùng với mùi thuốc sát trùng từ miệng, xoang mũi chảy vào, khiến cho Tạ Phương Phương bị sặc mấy ngụm, hai tay dùng sức giãy dụa.

Ngay khi Tạ Phương Phương cảm thấy mình không thở nổi, nước ngừng chảy.

Cảm giác nóng rát tràn vào khoang mũi khiến cho Tạ Phương Phương không nhịn được mà ho khan.

Thì Mị hơi cúi người, nắm chặt lấy tóc cô ta, hơi kéo đầu cô ta lên, chậm rãi nói: “Hiện tại đã tỉnh táo chưa?”

Tạ Phương Phương sao có thể chịu nổi ừy khuất như thế!

Nghe Thì Mị nói thế, nước mắt chảy ra, quay đầu mắng: “Con tiện nhân này...”

Cô ta còn chưa có nói xong, đầu của cô ta lại bị đè xuống, dòng nước nhấn chìm những lời tiếp theo của cô ta.

Không đến hai giây, Thì Mị liền nắm chặt tóc cô ta, hơi nhưong mảy, cúi người cười nhạt: “Tiện nhân?”

Tạ Phương Phương bị lẫn lộn, quay đầu nhìn Thì Mị, trong mắt mang theo sự sợ hãi: “Cô... Cô không phải là Thì Mị... Cô là ai!”

Thì Mị không có lá gan làm ra loại chuyện này.

Trước kia Thì Mị không hòa mình với tập thể, thậm chí có chút quái gở nhưng lá gan lại rất nhỏ.

Nhỏ đến mức khi Thì Mị bị vây ở nơi hẻo lánh, bị lột đồ, đánh đập, cô cũng không dám nói ra một chữ.

Ở trường cấp 3, tuy Thì Mị là hoa khôi, nhưng đều bị bọn họ đè dưới tay, mặc cho bọn họ đánh chửi, Thì Mị cũng không hề chống cự.

Nhưng hiện tại hoàn toàn thay đổi.

Không để cho cô ta nói nhiều, trên đỉnh đầu lại vang lên giọng nói lạnh lẽo, có chút ý cười: “Tôi là ai?”

Cô là Đường Vũ.

Nhưng, lúc này phải gọi cô là Thì Mị.

Da đầu của Tạ Phương Phương bị kéo đến mức đau nhức, miệng thở hắt hắt, chờ cô nói tiếp.

Nhưng Thì Mị tiện tay ném tóc cô ta ra, xoay người đi ra ngoài.

Tạ Phương Phương thở phì phò, quay đầu nhìn theo bóng lưng Thì Mị, trong đáy mắt cô ta đều là sự ác độc và không cam lòng.

Tạ Phương Phương cố gắng đứng lên, cầm lấy di động của mình, nhìn thấy vết nứt trên đó, trong lòng càng thêm oán hận.

Thì Mị chính là con chó của các cô, cô nên bị bọn họ trừng phạt ở trong trường.

Chó không có tư cách phản kính.

Tạ Phương Phương cầm di động lên, nước trên tóc cô ta nhỏ xuống màn hình điện thoại, Tạ Phương Phương mở group chat của bạn học ra, Tạ Phương Phương phát hiện tay mình run run.

Cô ta nhấn vào đó: “Muốn biết nữ thần cao lãnh của các cậu bây giờ như thế nào tất cả mọi người.”

:Thì Mị?

:Thật sự là Thì Mị? Đã lâu không gặp cô ấy rồi, cậu và cô ấy đang ở cùng sao.

:Sao có chuyện đó được, quan hệ bọn họ không tốt, nhưng quả thật đã lâu không thấy Thì quynn rũ rồi, hiện tại cô ấy thế nào?

Tạ Phương Phương nhìn đáng vẻ ăn mặc bản thủ của Thì Mị, gần như có thể tưởng tượng đến những con chó săn coi Thì Mị là nữ thần sẽ có biểu cảm gì!

Cô ta nhếch môi cười, Tạ Phương Phương ấn vào nút trò chuyện bằng video, gọi: “Thì Mị!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Ông xã, hu hu hu

Theo tiếng thét này, Thi Mị giống như giật mình, xoay người lại.

Những người trong nhóm đều mở video lên, tất cả mọi người muốn nhìn thấy nữ thần nhiều năm không gặp.

“Thi Mị?”

“Oa thật đáng yêu!”

“Không phải Thi Mị, Thi Mị đã hơn 20 tuổi rồi, đây rõ ràng là vị thành niên.”

“Mù à, đây chính là Thi Mị, nhưng trên người cô ấy mặc áo ngủ à? Sao lại bản như thế, giống như đi nhặt ve chai!”

“...”

Bên trong di động không ngừng truyền tới tiếng nghị luận, mà Thi Mị giống như không nghe thấy, trừng mắt nhìn phía trước, giống như là nhìn thấy một thứ rất đáng sợ: “Á!”

Cô hét lên một tiếng, nhanh chân chạy đi.

Tạ Phuong Phuong ngây người một lúc, liền kịp thời phản ứng, đuổi theo: “Để bạn học cũ nhìn cuộc sống hiện tại của cô đi, cô chạy cái gì?”

Nhưng Thi Mị chạy càng nhanh, mà trong video, các bạn học đều sôi trào.

“Không phải cuộc sống của Thi Mị không tốt nên không muốn gặp người khác chứ?”

“Không thể nào, đây hình như là nhà hàng cao cấp đó!”

“Chỉ là hư vinh thôi, tất cả mọi người đều biết cô ấy bị kim chủ quảng đi, nếu không năm đó đang học đại học sao lại tự nhiên bỏ học, còn không phải là không đóng nổi học phí sao?”

“Học phí trường nghệ thuật không thấp, không ai bỏ tiền cho cô ấy, làm sao cô ấy có thể lấy ra được, chỉ có thể thôi học.”

.....

Tạ Phuong Phuong nghe được mấy câu này, trong lòng càng thêm thoải mái, vừa đuổi theo Thi Mị, vừa nói: “Các cậu còn không biết, hiện tại tuy cô ta không có ai bao nuôi, nhưng lại đi thông đồng với kẻ khác, ngay cả đối tượng hẹn hò của tôi mà cô ta cũng không buông tha, có thể thấy được cô ta thấp hèn như thế nào, lúc nhỏ học không giỏi, bây giờ còn tới mức mặc đồ ngủ đến nhà hàng để đào góc tường, tương ăn cũng rất khó nhìn.”

“Đậu má, không phải chứ, sao Thi Mị có thể quá đáng như thế?”

“Thi Mị, thật đúng là... Một lời khó nói hết!”

“Haizz, dù sao từ cấp 3 cô ấy đã được bao nuôi, bây giờ bị người ta vứt bỏ cũng chỉ có thể dựa vào đàn ông để sống.”

Giọng điệu Tạ Phuong Phuong vô cùng căm phẫn: “Thi Mị, cô đứng lại đó cho tôi! Các bạn học, các người nhớ cho cô ta ra ánh sáng, loại phụ nữ như cô ta, chuyên tìm phú nhị đại, hoặc là ra tay với những ông chủ có tiền, nếu như cô ta qua đào góc tường của các người, các người có thể chịu được sao?”

Nhóm bạn họ nữ không nhịn được nghĩ đến gương mặt thoáng qua trong video, bắt đầu lo lắng.

“Phuong Phuong, cậu yên tâm đi, chúng tôi đều giúp cậu.”

“Trước kia Thi Mị cũng không phải người tốt lành gì, không nghĩ tới hiện tại càng thêm trầm trọng hơn, tôi vừa chụp lại ảnh cô ta, lát nữa sẽ gửi cho bọn bè tôi, cho mọi người đều biết!”

“Đúng thế, tôi cũng có rất nhiều bạn bè, đến lúc đó người nào cũng đều biết cô ta, để xem sau cô ta còn có thể lẫn lộn được không!”

Trong lòng Thi Mị: Con mẹ nó!

Lòng đỏ kị của phụ nữ thật đáng sợ.

Rõ ràng chuyện gì cô cũng không có làm, nhưng vì gương mặt quá mức xinh đẹp này, liền để bọn họ sinh ra địch ý với cô.

Cộng thêm tính cách hèn nhát của Thi Mị, dẫn đến Tạ Phương Phương áp đặt nhiều tội danh lên người cô, người bên ngoài càng thêm tin tưởng.

Ai bảo Thi Mị nhu nhược, không khóc không nháo cũng không giải thích, cho nên ai cũng sẽ không đi tìm hiểu cảm thụ của cô.

Đứa bé khóc thì mới có đường anh.

Mà Thi Mị, con mẹ nó, Thi Mị chính là cái người câm.

Mọi người đều quen thuộc với sự trầm mặc của cô, giống như bây giờ Tạ Phương Phương mở miệng là một câu tiện nhân, mở miệng là nói cô là hàng nát, nhưng không ai cho rằng đây là thủ đoạn Tạ Phương Phương nói xấu cô.

Tạ Phương Phương đang muốn thêm một một mồi lửa, đã nhìn thấy Thi Mị bỗng nhiên khóc lóc gọi: “Ông xã, hu hu hu!”

Ông xã?

Tạ Phương Phương khẽ giật mình, nhìn theo ánh mắt của Thi Mị.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Trách Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Con mẹ nó, cô nhào tới

“Ông xã, thì ra Thi Mị kết hôn rồi sao?”

“Không thể nào, cô ta kết hôn còn có thể biến mình thành dáng vẻ kia sao, chẳng lẽ cô ta giả cho người nghèo rót mừng toi?”

“Dựa vào đức hạnh của Thi Mị, cho dù không ai bao nuôi cô ta, cô ta cũng sẽ không tìm người nghèo rót mừng toi để lấy.”

“Ừ, tôi cũng cảm thấy thế, cô ta luôn là người ái mộ hư vinh... Á, cô nói xem, có phải cô ta chưa lấy chồng mà có con, cho nên không có cách nào khác mới phải giả chồng?”

“Không thể nào, nếu như là bác sĩ bảo cưới cũng không phải chờ đến hiện tại mới kết hôn, cô ta đổi nhiều kim chủ như thế, sớm đã đi phá thai vô số lần rồi.”

Một giọng nói yếu ớt truyền tới, “Sao chỉ có tôi cảm thấy Thi Mị không bình thường sao? Trước kia các người nhìn thấy Thi Mị khóc chưa?”

Nghe thế, sự chú ý của mọi người lại dồn về tình hình hiện tại của Thi Mị.

“Cũng đúng, cho dù Thi Mị nghèo như thế nào, cũng sẽ không mặc đồ ngủ ra ngoài?”

“Vừa rồi, tôi cũng muốn nói điều đó, hơn nữa vẻ mặt cô ta giống như nhược trí, vừa chạy vừa khóc, người bình thường sao có thể làm như thế...”

“Con mẹ nó, cô ta nhào tới, đó là ai? Thật quen mắt!”

.....

“Thời tiên sinh!” người đàn ông trung niên lau mồ hôi, trên mặt đều là nụ cười thoải mái: “Rất cảm ơn cậu, trong lúc cấp bách còn có thể bớt thời gian đến ký kết, cậu yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ không phụ kỳ vọng của cậu!”

Thời Lệnh Diễn gật đầu, vẻ mặt nhợt nhạt: “tổng giám đốc Hầu khách khí!”

Tổng giám đốc Hầu thở dài một hơi, cung kính xoay người nói: “Bây giờ cậu muốn về công ty sao, tôi lái xe đưa cậu một đoạn đường?”

Thời Lệnh Diễn cười nhạt, từ chối: “Không cần...”

“Ông xã, hu hu hu!”

Một tiếng kêu to bỗng nhiên xâm nhập vào màng nhĩ, người Thời Lệnh Diễn hơi cứng lại.

Giọng nói mềm mại, mang theo sự ủy khuất, giống như đang làm nũng, giọng điệu này có chút quen thuộc.

Thời Lệnh Diễn bỗng nhiên quay đầu, liếc thấy một thân ảnh màu hồng phấn chạy như bay đến, nhanh chóng tiến vào tầm mắt anh.

Trong đầu vô thức nhớ đến một bóng hình khác.

Rõ ràng gương mặt hoàn toàn khác nhau, nhưng trong lúc này giống như không khác gì mấy.

Từng có lúc, cũng có một thân ảnh chạy về phía anh, mang theo nụ cười rạng rỡ, càn rỡ đụng vào trong ngực anh.

Thời Lệnh Diễn hơi thất thốt, nhìn thấy cô nhào tới, trong nháy mắt, anh vô thức giang tay ra.

Mùi bánh kem ô mai thơm ngào ngạt bay vào chớp mũi anh, thân thể mềm mại, ngọt ngào dán lên người anh, hai tay ôm lấy cổ anh, kèm theo tiếng khóc, nghe có chút ủy khuất thê lương.

Thời Lệnh Diễn đột nhiên hoàn hồn, lập tức đẩy cô ra.

Thi Mị không có giác ngộ mình đã làm sai chuyện gì, xoa mi mắt, khóc lớn: “Ông xã, ông xã, có mụ phù thủy xấu xa đuổi theo em, hu hu hu, mụ phù thủy xấu xa muốn ăn em, hu hu hu!”

Tổng giám đốc Hầu bị đoạn đến trợn mắt há mồm, cứng họng nói: “Thời... Thời tiên sinh, đây là ai?”

Đồng dạng bị hù dọa không chỉ có riêng tổng giám đốc Hầu.

Tạ Phurong Phurong đứng hình, không dám tin nhìn về phía trước.

“Ông... Ông xã?”

“Đây không phải là Thời tiên sinh sao, anh ấy vậy mà là chồng của Thi Mị?”

“Ha ha ha, chuyện này không có khả năng, Thời tiên sinh chính là thiên tài đầu tư của Trung Quốc, sao có thể để ý đến loại hàng nát này?”

.....

Thời Lệnh Diễn nhìn thấy ngu ngốc không ngừng khóc, lông mày nhíu lại, có chút đau đầu.

Tạ Phurong Phurong nhìn thấy Thời Lệnh Diễn cũng không thân thiện, thậm chí ánh mắt còn có chút ghét bỏ, cuối cùng cũng đánh bạo nói: “Thời tiên sinh, anh biết cô ta sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Nếu như người này không phải là Đường Vũ, như vậy, thùng rỗng kêu to

Dạng người như Thi Mị, sao có thể nhận biết được nhân vật như Thời Lệnh Diễn.

Thế nhưng hết lần này đến lần khác, Thi Mị mở miệng ra là một tiếng ông xã, mà Thời Lệnh Diễn vậy mà cũng không có ý phản bác.

Tạ Phurong Phurong vừa nói xong, Thi Mị giống như bị hù dọa, cô khóc nức nở, trốn sau lưng Thời Lệnh Diễn: “Đừng ăn tôi, hu hu hu, ông xã cứu em!”

Tạ Phurong Phurong tức hồng hên: “Thi Mị, cô đừng ở chỗ này giả ngây giả dại, cô cho rằng Thời tiên sinh sẽ tin tưởng cô sao? Thời tiên sinh, anh đừng tin cô ta, cô ta chỉ giả bộ thôi!”

Theo tiếng quát lớn này, thân thể Thi Mị càng thêm run rẩy.

Thời Lệnh Diễn nghe nói như thế, lông mày anh càng nhíu chặt.

Tình trạng của Thi Mị, anh là người hiểu hơn ai hết.

Cô thật sự là ngu ngốc.

Nhất định phải có người đảm nhiệm vị trí Thời phu nhân.

Nếu như người này không thể là Đường Vũ, như vậy, cũng chỉ là thùng rỗng kêu to.

Nếu như Thi Mị không phải thực sự ngốc, anh cũng không dám để cho cô chiếm lấy vị trí Thời phu nhân, chỉ vì muốn ngăn chặn miệng lưỡi mọi người.

Tuy cưới vợ chỉ vì muốn vị trí này có người đảm đương, nhưng rốt cuộc Thời phu nhân chính là Thời phu nhân, cho dù anh không có tình cảm với cô, nhưng không có nghĩa là những người khác có thể tùy ý nhục nhã cô.

Ánh mắt Thời Lệnh Diễn lạnh lẽo liếc nhìn người phụ nữ xa lạ kia.

Trang điểm trên mặt cô ta đều rối loạn, mặt mũi là một đống ngổn ngang, tóc còn đang không ngừng nhỏ nước, nhìn cô ta vừa khó coi vừa xấu xí, mà hình như còn không tự mình hiểu lấy, ánh mắt cô ta nhìn anh, có chút xấu hổ lại e lệ, thật đúng là vô cùng cay mắt.

Thời Lệnh Diễn nhìn thoáng qua, lại dừng lại, lãnh đạm hỏi: “Sao lại đến đây?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Đường bảo bối không cần tôi nữa

Tổng giám đốc Hầu kịp phản ứng: “Đúng thế, cô vào bằng cách nào?”

Tổng giám đốc Hầu chỉ vào Tạ Phương Phương, bình luận về cô ta: “Dáng vẻ không chỉnh tề, lộn xộn, bà diên này từ đâu đến đây làm cho khách quý của chúng tôi hoảng sợ như thế!”

Câu nói này của tổng giám đốc Hầu là vô cùng thích hợp rồi.

Bà diên, nhất định là chỉ Tạ Phương Phương rồi.

Mà khách quý dĩ nhiên là chỉ Thời Lệnh Diễn rồi.

Tạ Phương Phương cũng không ngốc, một chút liên ý thức được chuyện này, sắc mặt cô ta liên tục thay đổi.

Không đợi Tạ Phương Phương nói cái gì, đám người trong video tiếp tục bàn tán ầm ĩ.

“Thời tiên sinh có ý gì?”

“Chẳng lẽ Thi Mị thật sự là vợ của anh ấy?”

“Không thể nào, nếu Thi Mị thật sự là...” lời tiếp theo, lập tức bị người này nuốt vào.

Tất cả mọi người đều nhìn thấy, Thi Mị vừa rồi còn trốn sau lưng Thời Lệnh Diễn khóc lóc, dáng vẻ bất lực, níu chặt ống tay áo của anh, gọi: “Ông xã, hu hu hu...”

Thời Lệnh Diễn có chút không kiên nhẫn, hất tay cô ra, nói: “Đường Tịnh Minh đâu?”

“Hu hu hu, Đường bảo bối không cần em nữa, hu hu hu!” Nước mắt của Thi Mị không ngừng rơi xuống: “Mụ phù thủy này muốn ăn em, anh ta cũng muốn ăn em, hu hu hu...”

Tổng giám đốc Hầu tròn mắt há mồm, yếu ớt hỏi: “Thời tiên sinh, vị này là...”

“Ừ!”

Ngắn gọn một chữ.

Vậy mà anh trực tiếp thừa nhận?

Mọi người cũng không nhịn được, hít vào một hơi.

“Con mẹ nó! Tôi vừa mới nghe thấy cái gì, Thời tiên sinh vậy mà lại thừa nhận?”

“Là thật... Tôi cũng nghe thấy.”

“Đây nhất định không phải là Thời Lệnh Diễn, anh ấy...mù sao?”

.....

Tiếng bàn tán trong video càng lúc càng âm ỉ, sắc mặt Tạ Phương Phương lại càng nóng rất.

Trong lúc nhất thời tổng giám đốc Hầu cũng không có cách nào tiếp thu được, sau khi cân nhắc, cẩn thận hỏi thăm: “Thời tiên sinh, cô ấy có phải...”

“Ừ!” Thời Lệnh Diễn lời ít ý nhiều nói: “Cô ấy xảy ra tai nạn xe cộ, trí lực chỉ có năm tuổi!”

Về mặt tổng giám đốc Hầu tràn đầy tiếc nuối.

Thật tình không biết, video trò chuyện của đám bạn cấp ba hoàn toàn đã bùng nổ.

“Thì Mị xảy ra tai nạn xe cộ, trí lực chỉ có năm tuổi?”

“Con mẹ nó, tôi đã nói nhìn cô ấy không giống bình thường, quả nhiên là bị tôi nói đúng!”

“Không thể nào, lúc trước Thì Mị có chút hướng nội một chút, nhưng dù sao cũng là học bá của trường, bây giờ lại trở nên ngu ngốc...thật đáng tiếc?”

Một câu rơi xuống, cuộc trò chuyện trở nên trầm mặc.

Sắc mặt Tạ Phương Phương vô cùng khó coi, lớn tiếng nói: “Có phải các người điên hết rồi không, rõ ràng Thì Mị đang giả ngu, cô ta rất bình thường, cô ta vừa đánh nhau với tôi, còn làm tôi...”

“Đánh nhau với cô?” Thời Lệnh Diễn khẽ nhướn mày, giống như nghe được chuyện cười, anh cười như không cười, nhàn nhạt nhìn thoáng qua cô ta: “Sau đó?”

Tướng mạo của Thời Lệnh Diễn vô cùng anh tuấn, cộng thêm giọng điệu đậm nhạt, khiến cho trong lúc nhất thời Tạ Phương Phương bị anh phân tán lực chú ý, lời nói đến bên miệng lại không cách nào nói nên lời.

“Bảo vệ đâu, còn không mau lôi người này ra ngoài!” tổng giám đốc Hầu hét lớn: “Sau này phải chú ý, không được cho những người điên điên khùng khùng, quần áo không chỉnh tề đi vào đây.”

Sắc mặt Tạ Phương Phương trắng bệch, khàn giọng hét: “Quần áo không chỉnh tề, đáng về điên điên khùng khùng là cô ta, rõ ràng cô ta giả ngây giả dại, các người tuyệt đối không nên bị bề ngoài của cô ta lừa gạt, cô ta đang giả bộ!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Oa, cay mắt

Giọng nói của Tạ Phương Phương rất lớn, cô ta sợ người khác không ít, còn dùng không ít ngôn ngữ cơ thể.

Xung quanh, càng có nhiều người nhìn về phía này, chỉ là ánh mắt đều hướng về phía cô ta, giống như đang nhìn một bà điên.

“Em Thi?” giọng nói trong trẻo từ xa truyền tới, mang theo sự khẩn trương và sợ hãi.

Tất cả mọi người đều nhìn lại.

Chỉ thấy Đường Tịnh Minh nhanh chóng đi đến bên người Thì Mị, Thì Mị đang trốn ở sau lưng Thời Lệnh Diễn, khóc lóc càng thêm đáng thương, càng thêm trốn tránh sau lưng Thời Lệnh Diễn, hiển nhiên là đáng về không muốn nhìn thấy Đường Tịnh Minh.

Bộ dáng đáng thương này của cô, giống như một đứa nhỏ không có cảm giác an toàn sau khi chịu ủy khuất.

Tìm Đường Tịnh Minh muốn nát rồi!

Anh ta quay đầu nhìn về phía kẻ đầu xỏ, ghê tởm hơn chính là, trong tay Tạ Phương Phương còn cầm đi động, màn hình chính hướng về bọn họ, nhìn giống như đang quay video.

Đường Tịnh Minh càng thêm giận dữ, lập tức bước lên phía trước, đưa tay đoạt lấy đi động trong tay cô ta, quát: “Cô đang làm cái gì, tôi để cho cô chăm sóc tốt cho cô em Thi, cô chính là chăm sóc như thế sao? Cô chỉ dẫn một đứa nhỏ năm tuổi đi nhà vệ sinh mà cũng không làm được, cô bắt nạt đứa nhỏ thì tính là bản lĩnh gì?”

Người bên trong video đều ngây người.

Đường Tịnh Minh nghe thấy có người nói: “Đây là chuyện gì?”

“Tạ Phương Phương đi làm bảo mẫu cho người ta?”

“Con mẹ nó, sao lại kích thích như thế?”

“Nói cách khác, Tạ Phương Phương thật ra chỉ là bảo mẫu của Thi Mị mà thôi sao?”

“Phụt, không thể nào, vừa rồi không phải cô ta còn nói Thi Mị quần lấy đối tượng hẹn hò của cô ta sao? Quan hệ tay ba gì chứ, hóa ra đều là giả!”

.....

“Đĩ nhiên là giả!” Đường Tịnh Minh thở hỏn hển nói: “Với bộ dáng quái quỷ của cô ta, ai sẽ đi xem mắt với cô ta chứ, mắt mù mới có thể coi trọng cô ta.”

Thi Mị: “...” Nói rất hay.

Thi Mị thiếu chút nữa đã vỗ tay khen anh ta.

Đường Tịnh Minh không chỉ có phản bác người trong video, còn hướng máy quay về phía mặt Tạ Phương Phương.

“Con mẹ nó!”

“Dáng vẻ này của Tạ Phương Phương là sao thế, giống y như quý!”

“Bộ quần áo này hình như là bộ sưu tập mới mùa thu năm nay của một thương hiệu cao cấp, trên cổ áo màu trắng của cô ta có cái gì đó màu xanh, là gì thế?”

“Hình như là thứ là đồ trong nhà vệ sinh, trên mặt cô ta còn có chất lỏng màu xanh, mọi người thấy sao, oa, cay mắt quá!”

.....

Đường Tịnh Minh bật cười.

Lúc này Tạ Phương Phương mới phản ứng được, trên người cô ta chặt vật như thế nào!

Cô ta hoảng sợ kêu lên một tiếng, che mặt mình, nói: “Không được quay, đây là vi phạm quyền cá nhân!”

Cô ta vừa nói xong, các bạn học của cô ta đều bật cười.

Tổng giám đốc Hầu cũng cười lạnh: “Vừa rồi lúc cô quay người khác, sao lại không nghĩ tới quyền riêng tư của người khác, hiện tại liền nghĩ chính mình có quyền đó?”

Bảo vệ nhanh chóng đến, tổng giám đốc Hầu đưa ra thông điệp cuối cùng: “Mời cô ta ra ngoài, ghi tên cô ta lại, sau này không cho phép cô ta đến bất kỳ sản nghiệp nào của tôi!”

Đám đông đều nổ tung vì lời nói này.

“Nếu như tôi không nhìn nhầm, kia hình như là khách sạn năm sao Liên Tỏa?”

“Đúng thế.”

Có khách sạn này, dĩ nhiên sản nghiệp của người này không chỉ có khách sạn mà thôi.

Nếu như Tạ Phương Phương thật sự bị đuổi ra khỏi tất cả sản nghiệp của tổng giám đốc Hầu, chỉ sợ... Tạ Phương Phương muốn liều mạng chen vào gia đình quyền quý, còn khó hơn cả lên trời.

Tạ Phương Phương rất nhanh liền bị bảo vệ đưa đi.

Tổng giám đốc Hầu cung kính, cười nói với Thời Lệnh Diễn, “Thời tiên sinh, để tôi đưa các người về.”

Thời Lệnh Diễn nhàn nhạt lắc đầu, thuận miệng nói: “Cảm ơn.”

Thi Mị kinh ngạc.

Tổng giám đốc Hầu này là một nhân vật tàn nhẫn.

Năm đó đơn phương độc mã đánh hạ một chuỗi khách sạn trong cả nước, trở thành một trong bốn nhân vật đứng đầu của Trung Quốc, tuyệt đối không

phải là người cam chịu cúi đầu trước kẻ khác.

Nhưng hết lần này đến lần khác, ngay sau khi Thời Lệnh Diễn quay đầu rời đi, tổng giám đốc Hầu thế mà lộ ra vẻ mặt mừng thầm, giống như may mắn mình đã làm một chuyện đúng.

Đây là điều mà ai cũng có thể nhìn thấy, có thể nghĩ đến sự hài lòng của Thời Lệnh Diễn ảnh hưởng rất lớn đến ông ta.

Ánh mắt Thi Mị trở nên thâm thúy.

Xem ra, trong ba năm này, Thời Lệnh Diễn trưởng thành nhiều hơn những gì cô tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Tâm tính thiện lương

Đường Tịnh Minh tận mắt nhìn thấy Tạ Phuong Phuong bị bảo vệ kéo đi, sau đó anh ta mới phát hiện trong tay mình còn đang cầm di động của cô ta.

Trong di động còn không ngừng vang lên tiếng nghị luận, đề tài tập trung về Thi Mị, Tạ Phuong Phuong, và Thời Lệnh Diễn.

Đường Tịnh Minh vô cùng miễn cưỡng cảm phát hiện, mỗi người bọn họ vô cùng thích xem nháo nhiet.

Trên đó viết: Nhóm bạn lớp cấp 3.

Vừa rồi Tạ Phuong Phuong mở nhóm này ra, là muốn cho nhiều bạn học nhìn Thi Mị biến thành trò cười sao?

Đường Tịnh Minh hoàn toàn tức giận, lập tức tắt nhóm chat này đi, sau đó đưa cho bảo vệ: “Trả lại cho cô ta!”

Tiếp theo, anh ta liền xoay người đi xem đồ ngọc.

Đồ ngọc đáng thương đi theo sau Thời Lệnh Diễn, anh đi nhanh, cô cũng đi nhanh, anh đi chậm, cô liền đi chậm.

Lúc bước đi, bà vai cô co lại, dáng vẻ ủy khuất lại thê lương.

Đường Tịnh Minh đau lòng đi theo sau, gọi: “Em Thi!”

Thi Mị khóc thút thít quay lại, đôi mắt to tròn lại đỏ bừng, bĩu môi muốn khóc.

Đường Tịnh Minh gạt mình, vội vàng đến gần, làm mặt quỷ, trêu chọc cô: “Được rồi, đừng khóc, anh dẫn em đi ăn kem!”

Thi Mị không nhịn được, cười khê.

Đứa em họ ngọc này của cô.

Vẫn đáng yêu ngây thơ như trước.

Đường Tịnh Minh nhìn thấy cô cười, càng thêm ra sức làm mặt quỷ.

Thời Lệnh Diễn bị đi theo đuôi, anh đã mất hết kiên nhẫn, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Đường Tịnh Minh.

Đường Tịnh Minh vô thức co người lại, nhưng nhìn thấy Thi Mị, anh ta lại cảm thấy mình không thể quá mất mặt trước mắt ngu ngốc.

Anh ta suy nghĩ một lát, sau đó Đường Tịnh Minh đi đến gần Thời Lệnh Diễn, nhỏ giọng nói: “Anh rê, chúng ta thương lượng một chút được không?”

Thời Lệnh Diễn nhìn thoáng qua anh ta, không nói gì.

Đường Tịnh Minh đã sớm có thói quen, lắm bả: “Trước mặt em Thi, anh có thể đừng đối xử hung dữ với em như thế được không, như thế thật mất mặt.”

“Anh hung dữ?” Thời Lệnh Diễn hơi nhướn mày, chỉ nhàn nhạt nhìn tới cũng khiến Đường Tịnh Minh nhỏ giọng, vô thức an tĩnh lại.

Đường Tịnh Minh gãi đầu.

Hung dữ sao?

Không hung dữ.

Chỉ là khí thế của Thời Lệnh Diễn quá mạnh, mạnh đến mức khiến cho anh ta cảm thấy áp lực.

Hơn nữa, từ tận đáy lòng, anh ta coi Thời Lệnh Diễn như anh trai tốt, sự kính sợ khắc sâu vào trong lòng anh ta, không có cách nào biến mất.

Thời Lệnh Diễn nhìn dáng vẻ sầu lo của anh ta, cười nhạt một tiếng, đưa tay ra vỗ bả vai anh ta: “Trí lực của cô ấy chỉ có năm tuổi, chỉ cần coi cô ấy như em gái là được!”

Một câu liền đánh vỡ toàn bộ tâm ý của Đường Tịnh Minh.

Nhìn thoáng qua Thi Mị, rõ ràng cô không giống người bình thường, Đường Tịnh Minh chỉ cảm thấy nhụt chí, nói: “Lúc đầu em cũng không muốn phát triển quan hệ gì khác, anh đừng nghĩ em xấu xa như thế, em sẽ không có ý nghĩ gì với một cô bé năm tuổi!”

Mới là lạ!

Nhiều năm trôi qua, thật vất vả mới gặp một người đúng mẫu hình mình thích, sao ông trời lại tàn nhẫn như thế!

Nếu chỉ đơn thuần là ngu ngốc còn chưa tính.

Nhưng em Thi ngoại trừ ngu ngốc, còn là vợ của anh rể mà anh ta vô cùng kính trọng.

Lúc Đường Tịnh Minh nói ra những lời này, trên mặt anh ta không giấu hết được sự xoắn xuyết.

Thời Lệnh Diễn nhìn chằm chằm vào anh ta một lúc lâu: “Vậy là tốt rồi!”

Ánh mắt của Thời Lệnh Diễn khiến cho Đường Tịnh Minh càng cảm thấy mình giống như tội phạm, yếu ớt cúi đầu, trầm thấp ừ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Em muốn sinh con cho ông xã

Thi Mị không nhịn được, kéo quần áo của Thời Lệnh Diễn.

Thời Lệnh Diễn bất động thanh sắc thu lại, một ánh mắt cũng không cho Thi Mị, chỉ nhàn nhạt nói với Đường Tịnh Minh: “Đưa cô ấy về đi.

“Không về.” giọng nói yếu ớt của Thi Mị truyền đến, mang theo sự rụt rè và ủy khuất: “Thi Mị muốn ở cùng với ông xã.”

Thời Lệnh Diễn nhú mày.

Đường Tịnh Minh cũng nghe được những lời cô nói, cảm thấy tim mình mềm nhũn, đi lên kéo cô, nói: “Em Thi ngoan, ông xã em có việc bận, anh ở cùng em có được không?”

“Không muốn anh trai, muốn ông xã.” Giọng nói của Thi Mị mềm mại, đôi mắt to tròn nhìn chằm chằm Thời Lệnh Diễn, trong mắt mang theo sự ỷ lại.

Giống như động vật nhỏ bé ỷ lại vào gia trưởng.

Đường Tịnh Minh có chút ghen ghét, chua xót nói: “Rõ ràng là anh ở cùng em lâu hơn, sao em chỉ biết anh ấy, không biết anh?”

Thi Mị giống như rất nghiêm túc suy nghĩ đến vấn đề này, hơi nghiêng đầu nói: “Bởi vì anh ấy là ông xã!”

Thời Lệnh Diễn càng nhú chặt mày: “Những lời này là ai dạy cô?”

Tuy bọn họ đã kết hôn, nhưng số lần gặp mặt có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Trước kia Thi Mị thấy anh, trốn đi còn không kịp, sao lại có thể có tư thái thân cận như ngày hôm nay.

Dựa vào trí lực của một đứa bé năm tuổi, Thời Lệnh Diễn không chút nghi ngờ nào, nhất định có người dạy tư tưởng này cho cô.

Mà người này, hẳn không phải là người của Thi gia.

Dù sao đã kết hôn được nửa năm, nếu như Thi gia thông suốt, đã sớm để cho cô dính lên anh từ lâu, cần gì phải chờ đến bây giờ?

Quả nhiên sau khi Thời Lệnh Diễn hỏi câu này, liền nghe được đáp án như anh dự đoán.

Thi Mị ngoan ngoãn chớp chớp mắt, thành thật trả lời: “Là chị Bạch nói, chị ấy nói Thi Mị gả cho ông xã, sau này ông xã sẽ thương em, sẽ cho em ăn kẹo.” Nói xong, giống như nhảy cảm phát hiện ra sự thay đổi trong sắc mặt của Thời Lệnh Diễn, giọng nói của cô nhỏ dần.

Đường Tịnh Minh âm thầm tặc lưỡi.

Thái độ của Thời Lệnh Diễn với Thi Mị, Bạch Nguyệt Khiết có thể không rõ ràng sao?

Biết rõ Thi Mị là kẻ ngu ngốc mà còn nói những lời này với cô, đây không phải là cố ý để Thi Mị qua trêu chọc Thời Lệnh Diễn, khiến anh không thoải mái sao?

Sắc mặt Thời Lệnh Diễn trầm xuống: “Cô ta còn nói gì với cô?”

Thi Mị có chút không dám nói, rụt rè trốn sau lưng Đường Tịnh Minh.

Đường Tịnh Minh vỗ tay cô, trấn an: “Đừng sợ, em nói cho anh ấy biết đi!”

Thi Mị chu môi, bày ra dáng vẻ biết mình làm sai, cúi đầu xuống, không nói lời nào,

Đường Tịnh Minh tiếp tục dụ dỗ: “Nói cho bọn anh biết, chị Bạch còn nói gì nữa, anh mua kẹo cho em ăn!”

Thi Mị nghe thấy thế, trên mặt có chút ánh sáng, giống như trẻ nhỏ vui vẻ khi được kẹo, ngây thơ, đơn thuần: “Chị Bạch nói, Thi Mị phải sinh con cho ông xã, đứa nhỏ sẽ đáng yêu như Thi Mị!” Cô nói xong liền cười hi hi với Thời Lệnh Diễn: “Thi Mị muốn sinh em bé, sinh rất nhiều rất nhiều con cho ông xã!”

Sắc mặt Thời Lệnh Diễn tái nhợt, lạnh lùng bỏ lại một câu: “Đưa cô ấy về đi.”

Liền xoay người rời đi.

Đường Tịnh Minh cũng cảm thấy có chút quá đáng, nhìn theo bóng lưng Thời Lệnh Diễn, tức giận nói: “Cô ta nói ra những lời này cũng thật quá đáng, cô ta biết rõ anh đối với chị em...”

Bước chân Thời Lệnh Diễn không ngừng lại, rất nhanh liền biến mất ở lối rẽ.

Chỉ là cho dù là Đường Tịnh Minh hay là Thời Lệnh Diễn, cũng không phát hiện ra trong đáy mắt của kẻ ngốc vô cùng thâm thúy, giống như mang thai vài phần tính toán.

Rất nhỏ.

Chỉ trong giây lát liền biết mất, vẫn là ánh mắt trong sáng, không có chút dị thường nào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Tránh Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Vợ cháu tới

Đường Tịnh Minh im lặng, quay mặt nhìn đồ ngốc.

Đồ ngốc yếu ớt nhìn anh ta, lại nhìn theo phương hướng Thời Lệnh Diễn vừa biến mất, ngu ngốc đến không thể ngu ngốc hơn.

Đường Tịnh Minh há hốc miệng, nhưng cuối cùng vẫn không nói gì, đưa tay lôi kéo đồ ngốc, cảm thấy tim mình bị tổn thương.

Thật là khó chịu.

Nhưng anh ta vẫn cần chăm sóc cho đồ ngốc.

Đường Tịnh Minh ủy khuất, cuối cùng chỉ có thể than nhẹ một tiếng: “Đi thôi, anh dẫn em đi chơi.”

Thi Mị đi theo: “Ừ!”

Đường Tịnh Minh hoàn toàn không có kinh nghiệm ở chung với con gái, từ nhỏ đến lớn, người con gái anh ta chung đụng nhiều nhất cũng chỉ có Đường Vũ thôi.

Mà Đường Vũ... Thích nhất là ca hát, khiêu vũ và mua sắm.

Anh ta dẫn theo Thi Mị cũng không biết đi nơi nào, chỉ có thể đi đến cửa hàng gần đó.

Rất nhanh, Đường Tịnh Minh liền phát hiện mình làm đúng.

Thi Mị vừa vào đến cửa hàng, đôi mắt liền tỏa sáng rực rỡ, giống như điên cuồng.

Nhưng rất nhanh, cô liền yên tĩnh lại, nhỏ giọng nói: “Đường bảo bối, người ta không có tiền tiêu vặt.”

Thế mà cô còn biết nơi này phải mất tiền? Xem ra kiến thức nên có, cô vẫn có.

Đường Tịnh Minh chỉ cảm thấy rất vui vẻ.

Anh ta ôn nhu xoa đầu cô, nói: “Đừng sợ, có anh ở đây, em muốn mua gì cũng được!”

Đôi mắt Thi Mị sáng lên, nhưng ngoài miệng vẫn tương đối hàm súc, yếu ớt giương mắt lên, đáng vẻ vô hại: “Thật sao?”

Đường Tịnh Minh hoàn toàn thích đáng vẻ đáng yêu này của cô, từ ái nói: “Thật!”

Nhưng rất nhanh, Đường Tịnh Minh liền biết anh ta sai rồi.

Thi Mị mua đồ, giống như Đường Vũ, có thể nói là liều một trận.

“Đường bảo bối, tôi muốn mua di động, có thể không?”

Thi Mị mở to mắt, lộ ra đáng vẻ vô hại, chỉ vào chiếc di động quả táo mới ra kia.

Đường Tịnh Minh từ ái nói: “Được.”

“Đường bảo bối, tôi muốn mua cái này, có được không?”

“Được.”

“Đường bảo bối...”

.....

Sau khi liều mạng xong, liền thắng lợi trở về.

Từ quần áo đến đồ trang sức đều là phần nộn, đều là những thứ mà một đứa trẻ năm tuổi sẽ thích, đủ các loại hình phim hoạt hình và các đồ vật dễ thương.

Nhưng không thể không nói, nó giống như được chế tạo riêng ra cho Thi Mị.

Vốn dĩ Thi Mị nhỏ tuổi, mặc những thứ quần áo này vào càng hóa thân thành một cô bé năm tuổi, làm cho mọi người đều cảm thấy đáng yêu.

Sau khi mua xong đã là buổi tối.

Sau khi dẫn đồ ngốc đi ăn cơm xong, Thi Mị nhu thuận đi theo sau Đường Tịnh Minh, ngay khi anh ta do dự muốn đưa cô về nhà, Thi Mị liền biểu thị sự kháng cự.

Cô giữ lấy áo của Đường Tịnh Minh, vẻ mặt đều là ủy khuất, tội nghiệp nói: “Đường bảo bối, tôi không muốn về nhà, chị gái xấu xa, anh trai xấu xa, hu...”

Nước mắt lạch cạch rơi xuống.

Khiến cho Đường Tịnh Minh sợ hãi, chân tay luống cuống lau nước mắt cho cô, vội vàng nói: “Được rồi, được rồi, không về không về, anh dẫn em đi, đừng khóc, đừng khóc!”

Lúc này Thi Mị mới dừng khóc, ngón tay giữ lấy áo anh ta, trong đôi mắt đen nhánh mang theo sự ỷ lại, giống như đứa nhỏ đi theo gia trưởng.

Đường Tịnh Minh cuối cùng cũng cảm nhận được cảm giác của Thời Lệnh Diễn lúc trưa, đạt được sự thỏa mãn trên tâm lý.

Xem ra đối phó với phụ nữ, cho dù là già hay trẻ chỉ cần dẫn bọn họ đi mua sắm liền có thể dễ dàng bắt được trái tim của họ.

Đường Tịnh Minh cảm thấy mình nắm được điểm tinh túy, nhưng lại có chút buồn rầu, nên đưa Thi Mị đi đâu đây?

Đột nhiên trong đầu anh ta lóe lên một suy nghĩ mạo hiểm.

.....

Tám giờ tối.

Thời Lệnh Diễn còn ở công ty, vừa mới chuẩn bị tan làm liền nhận được một cuộc điện thoại đến từ nhà cũ của Thời gia.

Thời Lệnh Diễn nghe máy, nhẹ giọng gọi: “Ông nội!”

Bên kia truyền đến một giọng nói già nua: “Cháu về nhà một chuyến, vợ cháu tới!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Ngủ chung mới có thể có con

Ông cụ Thời là một cán bộ kỳ cựu điển hình.

Ông luôn thích duy trì vẻ mặt nghiêm túc, không thích cười, rất có lực uy hiếp.

Thời Lệnh Diễn ít nói, anh được ông nội nuôi lớn, ông nội anh chính là một người nghiêm túc, bảo thủ.

Sau đó, anh đưa Đường Vũ về nhà.

Đường Vũ rất biết cách lấy lòng người lớn tuổi, cô dễ dàng dỗ cho ông vui vẻ.

Sau đó, Đường Vũ qua đời.

Nụ cười trên mặt ông nội anh còn ít hơn cả trước khi chưa gặp Đường Vũ.

Anh từng nghĩ, không có nhiều người có thể dỗ dành cho ông nội anh vui vẻ.

Dù sao, trên đời này cũng chỉ có một Đường Vũ.

Nhưng khi Thời Lệnh Diễn quay lại Thời gia, anh cảm nhận được bầu không khí khác thường của Thời gia.

Ông cụ Thời cầm một cái đĩa quả, trong tay ông cầm một cái nĩa, vẻ mặt vui vẻ mà nhìn cô gái mặc một thân màu hồng kia.

Trong miệng Thi Mị đều là hoa quả, bên trong tay cô là một mô hình đơn giản.

Ngón tay trắng nõn của cô cầm một mảnh ghép, nhìn có chút ngu ngốc, khi cô lắp được chính xác, nụ cười của ông cụ Thời càng sâu, nói: “Thi Mị thật giỏi!”

Về mặt Thi Mị kiêu ngạo, càng thêm nghiêm túc lắp ráp.

Thời Lệnh Diễn: “...”

Có thể nhìn ra được, ông nội của anh không có coi Thi Mị như cháu dâu.

Lúc ông cụ Thời nhìn thấy Thời Lệnh Diễn về, nụ cười trên mặt ông dần dần thu liễm, đặt đĩa trái cây xuống.

Thi Mị giống như cảm thấy được điều gì, ngẩng đầu nhìn lên, lúc nhìn thấy Thời Lệnh Diễn, cô ngọt ngào, dịu dàng gọi: “Ông xã!”

Giọng nói nũng nịu, khiến cho lòng mày Thời Lệnh Diễn giật giật.

Mà Thi Mị đã ném mảnh ghép hình xuống, lập tức từ trên ghế sofa nhảy dựng lên, hướng về phía Thời Lệnh Diễn, muốn bỏ nhào qua.

Thời Lệnh Diễn vô thức lùi về sau một bước, đưa tay ngăn cô lại, để cô đứng cách mình hơn nửa mét.

Thi Mị cũng không để ý, lập tức dán lên cánh tay anh: “Ông xã về nhà, Thi Mị rất nhớ anh.”

Lông mày Thòi Lệnh Diễn giật giật, lập tức hất cô ra, cau mày nói: “Những lời này là ai dạy cô, sau này không cho phép nói như thế!”

Giọng điệu có chút nghiêm khắc, nhưng dáng vẻ Thi Mị vẫn giống như không nghe hiểu, trừng mắt nhìn anh, ngây thơ nói: “Tại sao, chị Bạch đã nói, nói như thế sẽ khiến ông xã ưa thích em hơn?”

Sắc mặt Thòi Lệnh Diễn âm trầm: “Không cho phép chính là không cho phép!”

Thi Mị lập tức bĩu môi, nhưng vẫn ôm cánh tay của Thòi Lệnh Diễn, không chịu buông tay: “Sau này em sẽ không nói, ông xã không nên tức giận...”

Ông xã...

Hai chữ nhạy cảm như thế, nghe thật chói tai.

Thòi Lệnh Diễn đang muốn để cho cô sửa lại, anh liền nhìn thấy ánh mắt sâu xa của ông cụ Thòi.

Ông cụ Thòi vẫn khẽ cười, nói với Thi Mị: “Thi Mị ngoan, cháu qua ghép hình đi, ông nội có chuyện muốn nói với chồng cháu.”

Thi Mị nghiêng đầu hỏi: “Vậy ông xã còn ngủ với Thi Mị sao?”

Thòi Lệnh Diễn nghe thấy giọng nói thiên chân vô tà này nói ra những lời này, đầu anh liền đau, đẩy tay cô ra: “Cô buông tay ra.”

“Không buông!” Thi Mị bĩu môi, vẻ mặt như muốn khóc: “Em buông tay, ông xã sẽ không ngủ cùng em, chị Bạch nói, ngủ mới có thể có bảo bảo, không ngủ chính là không có bảo bảo.”

Mặt Thòi Lệnh Diễn đen lại: “Những thứ Nguyệt Khiết dạy cô đều là những thứ linh tinh, buông ra, nếu không tôi sẽ ném cô ra bên ngoài cho muỗi đốt!”

Giọng điệu giữ dần, trực tiếp rút tay mình ra, thậm chí Thòi Lệnh Diễn còn phui ống tay áo của mình, mặt mũi tràn đầy ghét bỏ.

Thi Mị giống như đã nhận ra anh không thích mình, mi mắt nhanh chóng ngưng tụ hơi nước, mắt đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đừng gọi tôi là ông xã

Một đôi mắt đen nhánh của Thi Mị mở to ra, đôi mắt hồng hồng, dáng vẻ kìm nén không cho mình khóc, hiển nhiên chính là cô vợ nhỏ nhận hết ủy khuất.

Ông cụ Thòi: “Thi Mị, cháu đi tắm trước nhé, tiểu Trần!”

“Ồi chào!” dì Trần nhanh chóng đi đến, kéo tay Thi Mị: “Thiếu phu nhân, tôi dẫn cô đi tắm rửa.”

Thi Mị bất đắc dĩ, nhưng nhìn thấy dáng vẻ vô cùng ghét bỏ chính mình của Thòi Lệnh Diễn, cuối cùng đành phải gật đầu.

Nhưng là, trên người cô còn có dấu vết của đêm điên cuồng tối qua, sao cô có thể để cho dì Trần nhìn thấy.

Cô giả ngây giả dại đuổi dì Trần đi, tự mình tắm rửa, cô cố ý làm cho phòng tắm lộn xộn, sau đó mới đi ra ngoài.

Cô cố ý ản nặc quần áo xiêu xiêu vẹo vẹo, dì Trần cười, vẻ mặt đồng tình giúp cô chỉnh lại, sau khi dẫn cô đến phòng Thòi Lệnh Diễn liền nhanh chóng rời đi.

Gian phòng của Thòi Lệnh Diễn cũng đơn điệu như chính con người anh, ngoại trừ đồ dùng trong nhà thì không có gì khác.

Trong phòng lộ ra phong cách lãnh đạm, mang theo hơi thở lạnh lẽo của anh.

Thi Mị đi dạo một phòng, cuối cùng đi đến phòng để quần áo của anh.

Anh nói, cô thích chung diện như thế, một phòng nhất định sẽ không chứa đủ túi xách và quần áo của cô.

Cho nên anh hủy đi phòng chiếu phim, sát nhập hai phòng làm một.

Nhìn những thứ trước mặt, tất cả đều là phong cách ưa thích của cô, khoe môi Thi Mị lướt qua nụ cười trào phúng.

Năm đó diễn thật hay.

Đối với anh, cô chưa từng nghi ngờ.

Hôn lễ của bọn họ, tương lai của bọn họ, cô đều đã tưởng tượng ra.

Nhưng cuối cùng, cô mới phát hiện, thì ra trong lòng của anh vẫn luôn có người tên Bạch Nguyệt Khiết, người này có vị trí quan trọng nhất trong tim anh.

Thậm chí có thể dùng mạng của Đường Vũ cô, đổi lấy mạng của Bạch Nguyệt Khiết.

Thi Mị cúi đầu, kéo tủ quần áo ra.

Tủ quần áo này do chính cô thiết kế, tầng thứ nhất là làm bằng thủy tinh, dùng để đặt đồng hồ, cà vạt, nơ cũng như các đồ dùng nhỏ.

Tầng thứ hai dùng để túi, tầng thứ ba rồi đến ngăn kéo.

Trong ngăn kéo có một bức ảnh.

Trên bờ biển rộng lớn, Đường Vũ ngồi xếp bằng trên bãi cát vàng, vẻ mặt vui vẻ nhìn về phía máy ảnh, mà ngồi bên cạnh cô, có một người đàn ông chăm chú nhìn cô, hơi mỉm cười, chuyên tình mà nghiêm túc.

“Cô đang làm gì thế!”

Một tiếng quát chói tai bất ngờ từ phía sau vang lên.

Thi Mị bị dọa đến mức run lên.

Mà Thời Lệnh Diễn đã nhanh chóng đi đến, cầm cánh tay cô, không hề đối xử với cô như phụ nữ, trực tiếp đoạt bức hình lại, nhìn cũng không nhìn Thi Mị lấy một cái, giọng nói lạnh như băng: “Ai cho phép cô vào đây?”

Thi Mị tận mắt nhìn thấy, Thời Lệnh Diễn cẩn thận kiểm tra ảnh chụp, phát hiện ảnh chụp không sao, lúc này sắc mặt anh mới có chút hòa hoãn.

Động tác này tuy nhỏ, nhưng lại khiến lòng dạ độc ác của Thi Mị nhói đau.

Người đầu bị anh tự tay giết, anh giữ lại một bức ảnh, anh có ý gì?

Chẳng lẽ...trong đó còn có bí mật gì?

Thi Mị vô thức nhìn về mặt sau của tấm ảnh, nhưng cô còn chưa thấy được cái gì, liền bị người đàn ông quát: “Cút ra ngoài!”

Dáng vẻ của Thi Mị giống như bị dọa sợ, khóc nức nở: “Ông xã...”

Thời Lệnh Diễn càng không kiên nhẫn: “Sau này gọi tôi là Thời Lệnh Diễn!”

Thi Mị bùi môi, nước mắt rơi xuống: “Có thể...Nhưng anh chính là ông xã của em...”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mối Trách Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Ông xã, anh không ngủ cùng với Thi Mị sao

Lông mày Thời Lệnh Diễn giật giật.

Anh không nên nổi giận với một kẻ ngốc.

Hiện tại Thi Mị giống như một tờ giấy trắng, anh không ngăn được những người bên ngoài tô vẽ.

Nếu muốn để cho cô bớt lo hơn, cũng chỉ có thể để những thứ anh muốn bao trùm lên những vết bẩn.

Cho nên, nên tìm giáo viên dạy kèm cho cô.

Giống như đứa nhỏ, hiện tại khiếm khuyết lớn nhất của Thi Mị chính là giáo dục.

Thời Lệnh Diễn cất kỹ ảnh chụp, quay người giáo dục: “Sau này những lời người khác dạy cô, cô tuyệt đối không nên nghe theo.”

Thi Mị nghiêng đầu, bĩu môi nhìn anh, trong ánh mắt cô đều là sự ngây thơ.

Không thể không nói, vẻ mặt này của cô hoàn toàn khiến cho người ta không tức giận nổi.

Sắc mặt Thời Lệnh Diễn hòa hoãn hơn, nhả nài nói: “Tôi sẽ tìm giáo viên cho cô, ngoại trừ lời nói của giáo viên, ai nói cô cũng không thể nghe, biết không?”

Thi Mị khóc thút thít, nhỏ giọng nói: “Lời của ông xã thì sao?”

“Gọi tôi là Thời Lệnh Diễn!”

“Ông xã Thời Lệnh Diễn!”

Thời Lệnh Diễn: “... Bỏ chữ ông xã đi.”

“Thời Lệnh Diễn, bỏ chữ ông xã đi.” Thi Mị chớp chớp mắt, bĩu môi kháng nghị: “Thế nhưng vẫn rất dài, vẫn là ông xã êm tai hơn.”

Thời Lệnh Diễn cảm thấy bất lực.

Thi Mị mở to mắt ra, nhỏ giọng gọi: “Ông xã.”

Thời Lệnh Diễn day trán, thở phào một hơi: “Đi ngủ đi.”

“À!” Thi Mị vô cùng nhu thuận.

Cô quay người, đi chân trần đến trên giường của anh, bàn chân còn có ý giẫm hai lần.

Thời Lệnh Diễn có bệnh thích sạch sẽ.

Quả nhiên, nhìn thấy cô nhảy lên như thế, Thời Lệnh Diễn nhú chặt mày, quát lên: “Đi xuống!”

Thi Mị vừa nghe thấy anh quát, cô chẳng những không đi xuống, còn bày ra dáng vẻ bị hù dọa, trực tiếp chui vào chăn, lấy chăn che nửa gương mặt, nhút nhát nhìn anh.

Về mặt Thời Lệnh Diễn vắn vẹo.

Thi Mị chỉ lộ ra nửa cái đầu nhỏ, sau đó lại chui vào trong chăn run lấy bầy.

Cảnh tượng như thuận như thế, lại một lần nữa nói cho Thời Lệnh Diễn, đây là một kẻ ngốc.

Anh hít sâu một hơi, Thời Lệnh Diễn nói: “Đây không phải là giường của cô, đi xuống!”

Thi Mị lác đầu: “Là của Thi Mị!”

“Không phải!”

“Thi Mị muốn ngủ cùng ông xã.” Thi Mị rất cố chấp, cầm chăn nhỏ: “Ngủ cùng nhau mới có bảo bảo, Thi Mị muốn sinh bảo bảo.”

Thời Lệnh Diễn bỗng nhiên cảm thấy mình đang dẫm loạn một đứa bé, nhả nài nói: “Những lời này không đúng, sau này cô không được nghe!”

Thi Mị giữ lấy chăn nhỏ, quật cường lác đầu.

Cuối cùng Thời Lệnh Diễn hít một hơi thật sâu, thật đúng là không có biện pháp nào với cô

Cuối cùng, anh đành phải nói: “Sau này ở trong nhà, cô phải đi giày, biết không?”

Thi Mị thiếu chút nữa đã cười ra tiếng, gật đầu.

Thời Lệnh Diễn mở ngăn tủ ở đầu giường ra, lấy ra chăn mềm.

Thi Mị ngồi dậy, khi anh mở cửa phòng ra, liền gọi: “Ông xã, anh không ngủ với Thi Mị sao?”

Ông cụ Thòi ở bên ngoài nghe thấy, chống quai trượng nhìn qua, đã thấy Thòi Lệnh Diễn ôm chăn mềm đi.

Sắc mặt ông cụ Thòi tối sầm, nói: “Còn ra thể thống gì, cháu khó khăn lắm mới về một chuyến, lại còn chia giường ngủ với vợ?”

Động tác Thòi Lệnh Diễn hơi dừng lại: “Ông nội, cô ấy vẫn còn trẻ con.”

“Trẻ con? Đã 23 tuổi rồi, kết hôn rồi đâu còn trẻ con?” giọng nói ông cụ Thòi già nua, nhưng trung khí mưòi phần: “Cút về cho ông! Kết hôn đã nửa năm, cho tới bây giờ cũng không ngủ cùng phòng, còn ra thể thống gì nữa! Ông mặc kệ quan hệ của cháu với con bé là gì, sau này không cho phép chia phòng ngủ!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ngủ chung một giường

Thi Mị nghe được giọng nói trung khí đó.

“Àm!”

Cửa bị đóng lại.

Thòi Lệnh Diễn lùi lại một bước.

Thi Mị ngồi trên giường, khóe môi hơi vênh lên rồi nhanh chóng biến mất, nhìn thấy Thòi Lệnh Diễn, cô chớp chớp mắt nhìn anh, vẻ mặt ngây thơ, giọng nói đáng yêu: “Ông xã, đi ngủ thôi.”

Thòi Lệnh Diễn: “...”

Ngủ cái lông!

Thi Mị rất nhanh nằm xuống, hai mắt nhắm chặt.

Thòi Lệnh Diễn có rất nhiều bệnh vặt.

Ngoài trừ bệnh thích sạch sẽ, hội chầm cường chế sạch sẽ, còn có một thói quen nhỏ....thích cời trần truồng đi ngủ.

Trong phòng chỉ có một cái giường, trên giường lại có một người, chỉ sợ Thòi Lệnh Diễn sẽ không lên.

Anh luôn tôn kính ông nội mình, đối với trưởng bối, anh tuyệt đối nghe lời.

Đêm nay, chỉ sợ Thòi Lệnh Diễn sẽ rất khó chịu.

Chẳng qua anh càng khó chịu, cô lại càng vui.

Hôm nay Thi Mị mệt nhọc cả một ngày, sau khi nhắm mắt lại, cô mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Đêm rất dài.

Thi Mị đã không rõ đây là lần thứ bao nhiêu cô mơ thấy cảnh này.

Thòi Lệnh Diễn bước xuống từ chiếc xe đưa mà cô tặng cho anh.

Trong tay anh cầm khẩu súng lục mà cô tự mình chọn cho anh, lạnh lùng nhìn cô.

Họng súng đen nhánh mạng theo sự lãnh buốt, chỉ vào trán cô.

Phía sau anh là dòng xe cộ đi tới đi lui.

Anh đứng ngược sáng, trên mặt không có biểu tình gì, sự thâm tình và nghiêm túc trước đó hoàn toàn biến mất.

“Đoàng!”

Viên đạn bỗng nhiên được bắn ra, xuyên thấu qua thủy tinh, âm thanh vỡ vụn vang lên bên tai cô.

Thứ mà cô nhìn thấy cuối cùng là ánh mắt lạnh lẽo của anh.

Anh nói: “Thật xin lỗi!”

Thật xin lỗi.

Anh không thể để cô sống.

Thật xin lỗi.

Người anh muốn là Bạch Nguyệt Khiết.

Thật xin lỗi, thật xin lỗi...

Viên đạn bắn xuyên qua trán Thi Mị, giống như người cô đang treo lơ lửng trên không trung, đột nhiên bị thả xuống.

Cô bỗng nhiên mở mắt ra. Trên người Thi Mị đều là mồ hôi.

Xung quanh cô đều là màu đen.

Trong bóng đêm, có ánh sáng chợt lóe lên.

Thi Mị mở mắt ra liền nhìn thấy phong cách bài trí quen thuộc, cô có chút giật mình, sau đó nhẹ nhàng thở ra, há miệng thờ đốc.

“Đường Vũ...”

Giọng nói của Thòi Lệnh Diễn từ phía xa truyền đến.

Tìm cô giống như bị siết chặt.

Thi Mị nhìn về nơi phát ra giọng nói, Thòi Lệnh Diễn nằm nghiêng người trên sạp, lông mày nhíu chặt, mắt nhắm lại, trên người anh đắp một chiếc chăn mỏng.

Trên chiếc bàn nhỏ có đặt một chiếc máy tính, giống như đang phát video, ánh sáng yếu ớt.

Thi Mị phát hiện, tay Thòi Lệnh Diễn nắm chặt chần, mu bàn tay anh nổi đầy gân xanh, hô hấp nặng nề, trên trán có mồ hôi.

Giống như gặp ác mộng.

Nhìn thấy gương mặt quen thuộc này, trái tim Thi Mị giống như bị dao đâm vào.

Đã từng, mỗi ngày, mỗi đêm người đàn ông này đều ở bên cạnh cô, anh chiếm phần lớn trong sinh mệnh cô.

Anh nói, anh muốn cho cô một tương lai tốt nhất, một tình yêu tốt nhất.

Cô không hề nghi ngờ, cuối cùng cô lại chết dưới họng súng của anh.

Mà những lời hứa hẹn của anh đều hóa thành bọt biển.

Trong mắt Thi Mị đều là hận ý.

Thi Mị chậm rãi đứng lên, từng bước đến gần.

Càng đến gần, cô lại càng nghe thấy rõ hơn giọng nói trên máy tính.

“A Lệnh, anh đi ra đi, em còn chưa có chuẩn bị xong, mau đi ra đi!”

Thi Mị nghe thấy giọng nói này, người cô cứng đờ.

Trên màn hình bỗng nhiên xuất hiện gương mặt Đường Vũ.

Cô mặc chiếc tạp dề màu hồng, nghiêm túc viết chữ lên bánh lem, nhất bút nhất họa.

Thời Lệnh Diễn ôm cô từ phía sau, cầm tựa trên vai cô, đọc từng chữ: “Sinh, nhật, vui, về...” Sau đó, nụ cười của anh càng sâu, cắn tai Đường Vũ, nhỏ giọng nói: “Phía trước còn thiếu hai chữ.”

Đường Vũ nhướn mày hỏi: “Hà?”

“Em nhanh viết hai chữ, ông xâ!”

Trong video là nụ cười của cô, ngọt ngào như lau mật, nhưng hết lần này đến lần khác còn bày ra vẻ mặt ghét bỏ: “Bà đây không muốn gả cho anh!”

Thời Lệnh Diễn kề sát bên cạnh cô, cầm tay cô, tư thế ái muội, khàn giọng nói: “Em không muốn gả cho anh, vậy em muốn gả cho ai?”

Từng màn quen thuộc, nhưng lúc này xem lại, không khỏi cảm thấy trào phúng.

Cho dù như thế, Thi Mị không không chế được, cô run rẩy, nước mắt không ngừng rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Thân thể kề nhau

Từng màn quen thuộc, nhưng lúc này xem lại, không khỏi cảm thấy trào phúng.

Cho dù như thế, Thi Mị không không chế được, cô run rẩy, nước mắt không ngừng rơi xuống.

Cô nhìn người đàn ông say sưa ngủ, trong mắt Thi Mị khó nén nổi hận ý ngập trời.

Cô cảm gối ôm, nhanh chóng che miệng, mũi của anh lại. Thi Mị gần như dùng hết toàn bộ khí lực của mình để đè xuống.

Nhưng đè xuống không đến hai giây, Thi Mị liền phát hiện người đàn ông dưới thân giống như phát ra một tiếng kêu trầm thấp.

Đột nhiên eo cô bị siết chặt, người cô bị giam cầm.

Thân thể nhỏ xinh bị thân thể nóng rực của người đàn ông giữ chặt lấy.

Cô run rẩy theo bản năng của thân thể.

Thân thể cứng ngắc, tim đập thình thịch.

Cô không dám động.

Gối đầu được buông ra, chấn giữa hai người.

Thi Mị rõ ràng nghe thấy anh nói mơ: “Đường Vũ...”

“Đừng đi.”

Cả người Thi Mị trở nên cứng ngắc, trái tim cô giống như muốn nhảy ra khỏi cổ họng.

Anh biết rồi sao?

Không, không có khả năng!

Cô là một con ngốc, là Thi Mị!

Anh không thể nào phát hiện ra cô chính là Đường Vũ!

Nếu như anh biết cô là Đường Vũ, liệu anh có thể lại giết cô lần thứ hai hay không?

Trên người người đàn ông chỉ mặc một chiếc áo mỏng, nhiệt độ nóng rực trên người anh truyền đến đáy lòng cô, vẫn giống như trước kia.

Nhưng Thi Mị lại cảm thấy giống như có một luồng hơi lạnh từ chạy dọc theo sống lưng lên đến tinh đầu, khiến người cô run lên.

Người cô cứng đờ, duy trì tư thế cũ.

Thời Lệnh Diễn ôm cô rất chặt, ngay khi cô cho rằng anh sẽ mở mắt ra, trước mặt cô lại truyền đến tiếng hít thở đều đều.

Cả người Thi Mị bỗng dưng buông lỏng, thân thể dựa vào trên người anh, hai tay chống đỡ trên vai anh, cẩn thận hít thở.

Khoảng cách giữa hai người quá gần.

Nhiệt độ trên người anh truyền đến trên người cô.

Giống như vô số ngày đêm hai người ôm nhau ngủ.

Cô vừa có dũng khí giết anh, trong nháy mắt lại biến mất không có tăm hơi.

Thi Mị nhẹ nhàng thử thăm dò, cô muốn đẩy tay anh ra, nhưng Thời Lệnh Diễn không có ý buông tay, tiếng hít thở đều đều, nặng nề, vững vàng hơn.

Thi Mị nghe thấy tiếng hít thở của anh, cô có chút hoảng hốt.

Ngay cả trong lúc ngủ, anh vẫn gọi tên cô.

Có phải chứng minh, thật ra anh vẫn yêu cô?

Không, không phải!

Nếu như anh yêu cô, anh liền không thể ra tay được.

Nuôi mèo nuôi chó ba năm đều còn có chút tình cảm, nhưng lúc đó anh không một chút do dự, ra tay giết cô.

Điều này chỉ có một lời giải thích.

Nguyên nhân Thời Lệnh Diễn tiếp cận Đường Vũ, cũng là vì trái tim của cô.

Cho nên, khi Bạch Nguyệt Khiết cần một trái tim, anh mới có thể không có một chút áp lực tâm lý nào mà giết chết cô....

Ai cũng biết, Thời Lệnh Diễn là người yêu của Đường Vũ, mà Bạch Nguyệt Khiết là bạn thân của Đường Vũ.

Trong ba năm gần gũi, bọn họ dựa vào tên tuổi, trái tim của Đường Vũ, đã tạo nên sự nghiệp cho riêng mình, được vạn người chú ý.

Mà thành tựu của Đường Vũ, lại nhất định sẽ bị mọi người quên lãng.

Dựa vào cái gì?

Hai kẻ táng tận lương tâm như thế nên bị mọi người phi nhổ, mà không phải được hưởng sự yêu quý!

Cô muốn cho bọn họ thân bại danh liệt,

.....

Sáng sớm hôm sau.

Thời Lệnh Diễn tỉnh lại, anh cảm thấy trên người có chút nặng nề, mở mắt ra liền nhìn thấy một chiếc đầu nhỏ tựa trên ngực mình, mà trên ngực anh....có một mảng ẩm ướt.

Sắc mặt Thời Lệnh Diễn đen lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Ông xã, mong Thi Mị đau, muốn xoa xoa

“Oa...” Tiếng kêu thảm thiết giống như giết heo vang lên trong căn phòng.

Thi Mị che lấy cái mông của mình, đáng thương ngồi dưới đất.

Nước mắt giống như hạt đậu, không ngừng rơi xuống, giống như cô đã phải chịu nỗi uý khuất to lớn.

Mặt Thòi Lệnh Diễn đen như than.

Anh sai bước đi tới phòng tắm, một giây sau, trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy.

Thòi Lệnh Diễn vừa còi quần áo, còn nghe thấy Thi Mị ở bên ngoài, lớn tiếng lên án: “Ông xã xấu xa! Hu hu...”

Thòi Lệnh Diễn: “...” Biết anh xấu xa thì nhanh cắt đi, cầu xin cô.

Giọng nói của Thi Mị lại truyền đến: “Ông xã, mông Thi Mị đau quá, muốn xoa xoa!”

Thòi Lệnh Diễn: “...”

“Hu hu, Thi Mị muốn đi tiểu.” giọng nói kia đã đến rất gần cánh cửa, cô vươn tay ra, muốn mở cửa!

Thòi Lệnh Diễn trầm mặt, giữ chặt khóa cửa, quát: “Cút!”

“Hu hu hu, mông Thi Mị đau quá, muốn đi tiểu, muốn xoa xoa!”

Thi Mị tựa trên ván cửa, thiếu chút nữa cười đến đau cả bụng.

Thế nhưng cười một tiếng, trên mông lại đau đớn.

Thi Mị đau đến mức hít vào một hơi lạnh, che lấy mông, vẻ mặt có chút vụn vặt.

Con mẹ nó!

Sáng sớm liền ném người ta lên trên mặt đất, cũng không biết tới hôm qua, ai là người nửa đêm ôm cô không buông tay!

Nếu như không phải sợ anh phát hiện cô có ý đồ bất lương... Phi, là có động cơ giết người, cô đã sớm co cẳng chạy rồi!”

Thi Mị sờ mông, đáng thương ngồi xuống trước máy vi tính.

Một hàng dài video được lưu lại.

Ngón tay Thi Mị chạm lên bàn phím mấy lần, còn chưa nhìn thấy gì nhiều, đột nhiên liền xuất hiện một video trực tuyến.

Cửa sổ này hiện lên, Thi Mị giật nảy mình, nhìn xuống, video này có ghi chữ: ban giám đốc công ty TNHH SW.

Nhìn cái tên này, cô liền biết đây là công ty của Thòi Lệnh Diễn.

Nhưng sao anh không tự mình đến, lại dùng video hội nghị?

Mặt mũi Thòi Lệnh Diễn này cũng quá lớn!

Thi Mị chắc chắn, cảm thán thật đúng là thoái hóa đạo đức, trực tiếp ấn vào nút đồng ý.

Thời gian là 9 giờ sáng.

Thi Mị còn không có đánh răng, rửa mặt, thay quần áo.

Vừa ấn nút đồng ý, Thi Mị đã nhìn thấy mặt mình xuất hiện trên màn hình, mà trên màn hình nhỏ khác, là một căn phòng họp.

Có rất nhiều người ngồi hai bên bàn hội nghị, đi giày tây, nam nữ già trẻ đều nhìn lại màn hình.

Mỗi người đều có vẻ mặt giống nhau.

Từ kinh ngạc, sợ hãi thán phục, khiếp sợ lại giống như thấy quỷ, không ngừng bàn tán.

“Đây là ai?”

“Là em gái của Thòi tiên sinh sao? Nhìn rất nhỏ, còn chưa vị thành niên sao?”

“Không thể nào, tôi không nghe nói Thời tiên sinh có em gái!”

“Người này mặc đồ ngủ, nếu không phải là em gái, sao sáng sớm cô ấy đã ở trong phòng Thời tiên sinh?”

“...”

Về mặt Thi Mị ngây thơ, đầu nghiêng sang một bên, nói: “Chào các chú, các dì!”

Các chú, các dì: “...”

Sau đó, Thi Mị quay đầu gọi: “Ông xã, có rất nhiều các chú, các dì tìm anh, anh nhanh lên đi.”

Trong nháy mắt, phòng họp liền an tĩnh, sau đó liền sôi trào.

“Ông xã?”

“Đây là đang gọi ai? Chẳng lẽ là Thời tiên sinh?”

“Không thể nào!”

“...”

Trong lúc mọi người nhao nhao đoán, cuối cùng cũng có người đoán: “Em gái, em là ai?”

“Tôi?” Thi Mị nghiêng đầu nói: “Tôi là Thi Mị!”

“Thời tiên sinh đâu?”

Mặt mày Thi Mị cong cong: “Ông xã đang tắm!”

Đúng lúc này, cửa phòng tắm mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Siêu Sao: Chồng Trước, Mời Tránh Ra* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.